

ΑΦΙΕΡΩΜΑ: 300 χρόνια από τη γέννηση του ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ του Αιτωλού

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ • ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2014
Τ.Θ. 1308, Τ.Κ. 380 01 ΒΟΛΟΣ, ΤΗΛ.: 24210 93502, 24210 93510, FAX: 24210 67903 ΚΩΔΙΚΟΣ: 2369

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΗ

Μόλις μερικά χρόνια πριν βρισκόταν στο επίκεντρο του δημόσιου ενδιαφέροντος ή συζήτηση για την ταυτότητα της Ευρώπης. Πολλές απόψεις εκφράστηκαν σχετικά με τη συμβολή και τη θέση του Χριστιανισμού στη διαμόρφωση του σύγχρονου ευρωπαϊκού πολιτισμού. Κατά μία άποψη, οι Χριστιανικές Έκκλησίες συνέβαλαν αποφασιστικά στην εδραίωση του ευρωπαϊκού ιδεώδους και την ειρηνική συνύπαρξη και ευημερία των λαών. Όστόσο, πολλοί ήταν εκείνοι που επιθυμούσαν και εξακολουθούν να θέλουν να αφήσουν τον Χριστιανισμό έξω από το «κάδρο» της Ευρώπης, μεταπηδώντας συχνά, ιδίως κάτω από την επίδραση του πνεύματος του Διαφωτισμού και της Αναγεννήσεως, απευθείας στις αρχαιοελληνικές ρίζες της. Η όλη συζήτηση παραμένει ουσιαστικά έκκρεμής και πάντοτε επίκαιρη, χωρίς να έχει οδηγηθεί σε τελική λύση.

Στις μέρες μας, η Ευρώπη βρίσκεται για μία ακόμη φορά στη σύγχρονη ιστορία της σ' ένα κρίσιμο σταυροδρόμι. Αυτή τη φορά, το επίκεντρο του ενδιαφέροντος δεν βρίσκεται τόσο στην αναζήτηση των πνευματικών ριζών της ενωμένης Ευρώπης, αν και στο βάθος αυτή η συζήτηση προϋποτίθεται, όσο στον τρόπο και τα μέσα με τα οποία αυτή η ένωση θα ενδυναμωθεί και θα καταστεί βιώσιμη, στον τρόπο που οι λαοί της Ευρώπης θα υπερβούν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν, προκειμένου να αντικρίσουν το μέλλον με μεγαλύτερη αισιοδοξία. Τα προβλήματα, που τώρα έρχονται στην επιφάνεια, ούτε άγνωστα είναι ούτε πρωτόγνωρα. Στην μακρά ιστορία της ή ευρωπαϊκή ήπειρος έχει αντιμετωπίσει άλλοτε με περισσότερη κι άλλοτε με λιγότερη επιτυχία τις εκάστοτε προκλήσεις των καιρών, είτε αποζητώντας την στήριξη και την αρωγή του Χριστιανισμού είτε αποποιούμενη τη χριστιανική ταυτότητά της, υιοθετώντας συχνά αυτοκαταστροφικές τάσεις (ας θυμηθούμε έδω

τους θρησκευτικούς και τους Παγκόσμιους Πολέμους), οι οποίες αποτέλεσαν τροχοπέδη στην πνευματική και κοινωνική συνοχή της. Σήμερα αυτή η έννοια, και συνοχή, βρίσκεται και πάλι σε κίνδυνο. Οι αιτίες είναι πολλές: από τη μία μεριά οι επιταγές του άκραίου οικονομικού νέο-φιλελευθερισμού κλονίζουν τις άντοχες πολλών τοπικών κοινωνιών, οδηγώντας στο περιθώριο μεγάλες ομάδες πληθυσμών, ενώ την ίδια στιγμή οι πολιτικές σκοπιμότητες φαίνεται ότι θέτουν στο περιθώριο τις πραγματικές ανάγκες των ανθρώπινων ψυχών από την άλλη, άκραια φαινόμενα ξενοφοβίας σε όλιακρη την ευρωπαϊκή ήπειρο κάνουν εκ νέου την εμφάνισή τους, κτίζοντας και πάλι ύψηλα τείχη μισαλλοδοξίας απέναντι σε κάθε μορφή διαφορετικότητας. Έχουμε τη γνώμη ότι, αν αυτά αποτελούν τα κρίσιμα προβλήματα και διλήμματα που καλείται να αντιμετωπίσει η Ευρώπη σήμερα, η συμβολή του Χριστιανισμού κρίνεται όχι απλώς ως σημαντική, αλλά ως άκρως επιβεβλημένη, καθώς μονάχα η αλήθεια του Ευαγγελίου μπορεί, όταν γονιμοποιηθεί αυθεντικά, να θέσει εκ νέου τον άνθρωπο στο επίκεντρο της πολιτικής, της οικονομίας, με λίγα λόγια της ίδιας της ζωής. Τί μπορεί λοιπόν να προσφέρει ο Χριστιανισμός στην Ευρώπη, προκειμένου η τελευταία να βγει από

το αδιέξοδο στο οποίο βρίσκεται, ανακαλύπτοντας εκ νέου τις χριστιανικές αξίες πάνω στις οποίες οικοδομήθηκε, έστω κι αν στο όνομα μιας δήθεν προόδου, αρνείται να αποδεχθεί;

Τόσο η σοβαύσα οικονομική κρίση, όσο και τα όλοένα αυξανόμενα φαινόμενα ξενοφοβίας (ξεκινώντας από την Ελλάδα αλλά και σε όλιακρη σχεδόν την ευρωπαϊκή ήπειρο, συχνά και στις πλέον προηγμένες ευρωπαϊκές χώρες), συνιστούν προβλήματα που συντελούν λι-

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΗ

Συνέχεια από τη σελ. 1.

γότερο ή περισσότερο στην απανθρωποποίηση του ανθρώπου, υποτιμούν την αξία και τη σπουδαιότητά του, ακυρώνουν την αξιοπρέπεια του, στο βαθμό που θέτουν σε αμφιβολία την ίδια την ταυτότητά του, κλονίζουν την ασφάλειά του και περιστέλλουν τις δυνατότητες μιας ειρηνικής και ήρεμης κοινωνικής συμβίωσης. Στο πλαίσιο αυτό, ο άνθρωπος βρίσκεται αντιμέτωπος με το πρόβλημα της ίδιας της επιβίωσής του, με μία βαθιά ύπαρξιακή κρίση, καθώς στερείται συχνά, χωρίς τη θέλησή του ή χωρίς να εϋθύνεται ο ίδιος, των στοιχειωδών δικαιωμάτων (στην εργασία, την υγειονομική περίθαλψη, την παιδεία, την ισότητα, την αυτοδιάθεση κ.λπ.) που θά του προσπόριζαν τά μέσα και τις συνθήκες μιας αξιοπρεπούς και ανθρώπινης διαβίωσης. Ο πλούτος, το χρήμα, τά κοινωνικά αγαθά, ή φυλή, ή θρησκεία, ή διαφορετικότητα, ή κοινωνική θέση και καταγωγή για μία ακόμη φορά, αντί να αποτελούν αφορμές για να έρθουν οι άνθρωποι πιο κοντά, προκειμένου να ζήσουν με κοινή επιδίωξη την οικοδόμηση ενός λαμπρού μέλλοντος, εξακολουθούν να αποτελούν αιτίες χωρισμού, διαιρέσεων, κοινωνικής αδικίας και στυγνής εκμετάλλευσης.

Ο Χριστιανισμός (και ιδιαίτερα η Ὁρθοδοξία μας) απέναντι στην κατάσταση αυτή έχει να αντιπροτείνει κάτι πολύ απλό: τον πολιτισμό του προσώπου. Ἐδῶ δέν πρόκειται για τό ἀτομικό Ἐγώ πού ἐπιβουλεύεται τήν κυριαρχία ἀπέναντι στόν κάθε ἄλλο, ἀλλά πρόκειται για μία ταυτότητα «πού πηγάζει ἀπό μία σχέση», μία ταυτότητα πού δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει παρά μόνο σέ διαρκή και βαθιά σχέση μέ τόν κάθε ἄλλο. Ὁ ἄνθρωπος ὡς πρόσωπο δέν κρίνεται μέ βάση τήν φυλετική και κοινωνική καταγωγή του ἢ τήν θρησκεία του, ἀλλά μονάχα ἀπό τό γεγονός ὅτι εἶναι ἄνθρωπος πού διαθέτει, ὡς κατ' εἰκόνα Θεοῦ πλασμένος, ἐλευθερία και ἀγάπη ὡς συστατικά στοιχεῖα τῆς ὑπάρξεώς του. Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Χριστιανισμοῦ (και μάλιστα τῆς Ὁρθοδοξίας), στοιχοῦμενος στά βήματα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, δέν οικοδομεῖται μέ βάση κάποιες διαιρετικές και ἀποκλειστικές ἀξίες, ἀλλά ἐξάπαντος θεμελιώνεται πάνω στήν ἀπροϋπόθετη και χωρίς περιορισμούς ἀγάπη και ἄλλη-

λεγγύη πρὸς ὅλους, πρὸς τόν κάθε ἄλλο ἄνθρωπο. Στήν χριστιανική προοπτική τῆς Εὐρώπης, ὁ σεβασμός τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας και τῶν θεμελιωδῶν ἀνθρώπινων δικαιωμάτων δέν μποροῦν σέ καμιά περίπτωση νά τεθοῦν σέ παρένθεση γιά χάρη κάποιας πολιτικῆς ἢ ιδεολογικῆς σκοπιμότητας. Εἶναι προφανές ὅτι τό ἀνθρωπολογικό πρότυπο τοῦ Χριστιανισμοῦ βρίσκεται σέ μεγάλο βαθμό στόν ἀντίποδα τοῦ συγκαρινοῦ ἀνθρωπολογικοῦ προτύπου, πού προσδιορίζεται πρωτίτως ἀπό τούς οικονομικούς δείκτες τῶν ἀγορῶν ἢ στιγματίζεται μέ βάση τή διαφορετική καταγωγή και τή θρησκεία. Τό πρόσωπο τοῦ Χριστιανισμοῦ, οἱ ἀνθρωπολογικές προϋποθέσεις τοῦ ὁποῖου βρίσκονται ἀναμφίβολα πίσω ἀπό τίς ἀμέτρητες εὐρωπαϊκές διακηρύξεις γιά τά ἀνθρώπινα δικαιώματα, τήν ἐλευθερία και τήν ισότητα τῶν λαῶν, εἶναι καιρός νά βρεθεῖ και πάλι στό προσκίnio τῆς δημόσιας συζήτησης, σέ μία ἐποχή πού ἡ ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια καταβαραθρώνεται. Ὁ Θεός και Λόγος τοῦ Θεοῦ σαρκώθηκε, ἔπαθε και ἀναστήθηκε, προκειμένου ὁ ἄνθρωπος νά ὑπερβῆ μία γιά πάντα ὄλους ἐκείνους τούς ἀρνητικούς ὅρους πού τόν κατακερματίζουν και βιάζουν τήν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια του. Ὁ Σταυρός και ἡ Ἀνάσταση συνιστοῦν ἀκριβῶς τό πλαίσιο, μέσα στό ὁποῖο οικοδομεῖται τό ἀνθρώπινο πρόσωπο στά ὅρια τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Σταύρωση τοῦ παλαιοῦ ἐγκωκεντρικοῦ, κυριαρχικοῦ ἀνθρώπου, μέ σκοπό τήν Ἀνάσταση τοῦ ἀγαπητικοῦ, ἀλληλέγγυου, ἀνοικτοῦ και περιληπτικοῦ τρόπου ὑπάρξεως τοῦ καινοῦ ἐν Χριστῷ ἀνθρώπου. Αὐτό εἶναι τό ἀνθρωπολογικό πρότυπο πού προβάλλει ἡ χριστιανική πίστη και θά μποροῦσε νά ἀποτελέσει τή λύση στό ὑπαρξιακό ἀδιέξοδο τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Εἶναι, ἐπομένως, καιρός οἱ Χριστιανικές Ἐκκλησίες (ξεκινώντας ἀπό τήν Ὁρθοδοξία στήν περίπτωση τῆς Ἑλλάδας) νά βγοῦν και πάλι στό προσκίnio, προκειμένου νά δώσουν τίς κατάλληλες ἀπαντήσεις στίς ἐπικαίρες προκλήσεις και προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει ἡ Εὐρώπη στίς μέρες μας, πρὶν εἶναι ἀρκετά ἀργά γιά τή διατήρηση τῆς ἐνότητας τοῦ εὐρωπαϊκοῦ λαοῦ. •

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Ἐπισημάνεται ὅτι ἡ ἐπισημάνση ἐγένετο στό ἐπίσιο Forum "The State of Europe" (Ἀθήνα, 8/5/2014)

Βιβλιοπαρουσίαση

ΣΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΜΑΣ

Ἐμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοί, εἴμαστε εὐεργετημένοι ἐπειδή ἔχουμε στήν Ὁρθόδοξη Παράδοσή μας, Πατέρες, οἱ ὁποῖοι μεταμορφώθηκαν σέ κατά Χάριν Υἱούς Θεοῦ και μποροῦμε σέ κάθε ἐποχή, στό δικό μας «τώρα», νά προστρέχουμε σ' αὐτούς γιά νά μάθουμε τί θά ἔλεγαν ἂν βρίσκονταν και αὐτοί ἀντιμέτωποι μέ τά προβλήματά μας.

Ὁ Συλλογικός αὐτός Τόμος ἀποτελεῖ μοναδική εὐκαιρία αὐτογνωσίας, μέ ὁδηγό τήν ἀκλόνητη πίστη τῶν Πατέρων μας πρὸς τόν Χριστό, τήν φλογερή τους ἀγάπη πρὸς τόν ἄνθρωπο, τήν ἀδαπάνητη ἐλπίδα τους στήν ὑπέρβαση τῶν κατά πάντας τούς καιρούς ἐπώδυνων περιστάσεων και τήν τελική σωτηρία τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ὁ τόμος τῶν ἐκδόσεων «Ἀρχονταρῆκι» περιλαμβάνει τίς εἰσηγήσεις στίς Ἱερατικές Συνάξεις πού ὀργάνωσε ἡ Ἱερά Μητρόπολις Δημητριάδος κατά τό ἱεραποστολικό ἔτος 2012-13. Ὑστερα ἀπό τόν πρόλογο τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. **Ἰγνατίου**, παρουσιάζονται οἱ εἰσηγήσεις πού ἀφοροῦν τή θέση τῶν Πατέρων στήν ἐποχή μας (Σεβ. Ἀλεξανδρουπόλεως **Ἀνθίμος**, Πρωτ. **Γεώργιος Δορμπαράκης**, Ἀρχιμ. **Γρηγόριος Παπαθωμάς**). Ἀκολουθοῦν οἱ εἰσηγήσεις πού ἀναφέρονται στήν θεολογική και τήν κοι-

νωνική προσφορά συγκεκριμένων Πατέρων τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, ὅπως τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου (Καθ. **Χρῆστος Κρικῶνης**, Ἀρχιμ. **Μεθόδιος Κρητικός**), τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας (Ἀρχιμ. **Ἀθανάσιος Κολλᾶς**), τοῦ Μεγάλου Βασιλείου (Καθ. **Ν. Τζιράκης**, Πρωτ. **Βασίλειος Τοιμούρης**), τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου (Σεβ. Ἐδέσσης **Ἰωήλ**, Πρωτ. **Σπυρίδων Βασιλάκος**), τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (Σεβ. Ἐλευθερουπόλεως **Χρυσόστομος**, Ἀρχιμ. **Δανιὴλ Ἀεράκης**). Ὁ τόμος ὁλοκληρώνεται μέ τίς εἰσηγήσεις πού ἀφοροῦν στόν Ὅσιο Θεόδωρο τόν Στουδίτη (τῶν καθηγητῶν **Βασιλείου Τσίγκου** και **Κων/νου Κορναράκη**) και στόν Ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ (τοῦ Πρωτ. **Δημητρίου Κουτσούρη** και τοῦ Ἀρχιμ. **Ἐφραίμ Τριανταφυλλόπουλου**). Ὁ παρών τόμος μπορεῖ νά ἐνδιαφέρει τόν ἀπλό πιστό, τόν ἐπιστημονικῶς ἐργαζόμενο πανεπιστημιακό, τόν ὁποιοδήποτε ἀναζητητῆ τῆς σοφίας τῶν Πατέρων.

Τό βιβλίο κυκλοφορεῖ στό βιβλιοπωλεῖο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος «**ΛΥΧΝΟΣ**» και σέ ὅλα τά χριστιανικά βιβλιοπωλεῖα.

Ἐκπληρωμένες προφητείες Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ

ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΤΡΙΤΟΥ, ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ-ΚΟΣΜΗΤΟΡΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ Α.Π.Θ.

Ο Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός δέν ὑπῆρξε μονάχα ὁ μέγας θρησκευτικός ἐθνικός καί κοινωνικός ἀναμορφωτής τῶν τελευταίων χρόνων τῆς σκλαβιάς, ἀλλά καί ἕνας μέγας μετά Χριστόν Προφήτης, πού ἐντυπωσιάζει μέ τό πλῆθος, τήν ποιικιλία καί τήν ἀκριβολόγο διατύπωση τῶν προφητειῶν του, ἀπό τίς ὁποῖες οἱ περισσότερες ἔχουν ἤδη ἐκπληρωθεῖ.

Οἱ προφητείες τοῦ Ἁγίου Κοσμά εἶναι πολλές καί ποικίλες. Ἐναφέρονται στήν ἀπελευθέρωση τοῦ δούλου Γένους, στό μέλλον προσώπων καί πόλεων, στό μέλλον τῆς ἀνθρωπότητας καί στίς καταπληκτικές ἐφευρέσεις τῆς ἐπιστήμης.

Γιά τούς σκλαβωμένους Ἕλληνες οἱ προφητείες τοῦ Ἁγίου Κοσμά ἦταν τό πιό ἀγαπημένο τους ἀνάγνωσμα. Αὐτές ἀναπέρωναν τό ἠθικό, τόνωναν τό φρόνημά τους καί ἔτρεφαν τήν γλυκιά ἐλπίδα τῆς ἐθνικῆς ἀνάστασης. Μέ τίς προφητείες του ὁ Κοσμάς κατόρθωσε νά ἐπικοινωνήσει μέ τή λαϊκή ψυχή, νά ἀφουγκραστεῖ τούς καημούς τοῦ Γένους καί νά τοῦ δώσει δύναμη, θάρρος, πίστη καί ἐλπίδα.

Στό παρόν ἄρθρο θά ἀναφέρουμε μερικές ἀντιπροσωπευτικές προφητείες τοῦ Ἁγίου, τίς ὁποῖες καί θά σχολιάσουμε:

1. **«Πότε θαρῆ τό ποθούμενον;»** ρώτησαν τόν Ἅγιο στό Τσαρπλανά (σημερινό Βασιλικό) τῆς Ἡπείρου.

«Ὅταν σμίξουν αὐτά» ἀπάντησε ὁ Ἅγιος, δείχνοντας δύο δενδρύλλια. (Τά δενδρύλλια ἔσμιξαν τό 1912. Ὁ κορμός τους σώζεται ἀκόμη στό χωριό Βασιλικό Πωγωνίου, πατρίδα τοῦ αἰμνίστου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθναγόρου τοῦ Α΄. Δίπλα ἀπό τόν κορμό ἔχει κτισθεῖ ναός πρός τιμὴν τοῦ Ἁγίου).

2. **«Τό ποθούμενον θά ἔρθῃ ὅταν θαρθοῦν δύο πασχαλιές μαζί».** (Ἡ ἐντυπωσιακή αὐτή προφητεία λέχθηκε στό Τσαρπλανά (Βασιλικό) Πωγωνίου. Ἐκπληρώθηκε τό 1912, ὅταν ἀπελευθερώθηκε ἡ Ἡπείρος ἀπό τόν τουρκικό ζυγό. Τή χρονιά αὐτή οἱ γιορτές τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καί τοῦ Πάσχα συνέπεσαν τήν ἴδια ἡμέρα).

3. **«Θάρθουν οἱ κόκκινοι σκοῦφοι κι ὕστερα οἱ Ἄγγλοι ἐπί 54 χρόνια, καί κατόπιν θά γίνῃ Ρωμαίκο».** (Εἰπώθηκε στήν Κεφαλλονιά καί ἀφοροῦσε τήν ἀπελευθέρωση τῆς Ἑπτανήσου. Πρόκειται γιά μία καταπληκτική προφητεία πού ἐκπληρώθηκε στό ἀκέραιο. Μετά τούς Ἐνετούς ἦλθαν στό Ἑπτάνησα οἱ Γάλλοι (ὀνομάζονται κόκκινοι σκοῦφοι ἀπό τό χρῶμα τῶν καλυμμάτων τῆς κεφαλῆς κατὰ τούς ναπολεόντειους χρόνους) καί στή συνέχεια οἱ Ἄγγλοι, τῶν ὁποίων ἡ παραμονή διήρκεσε 54 χρόνια, ὅσα προφήτευσε ὁ Ἅγιος. Τό 1864 τὰ Ἑπτάνησα παραδόθηκαν ἀπό τούς Ἄγγλους στήν Ἑλλάδα).

4. **«Θαρῆ καιρός πού θά ζωσθῆ ὁ τόπος μέ μία κλωστή!»** (Τό εἶπε στήν Ἄσσο τῆς Κεφαλλονιάς καί ἀναφέρεται στόν τηλεγράφο).

5. **«Θαρῆ καιρός πού οἱ ἄνθρωποι θά ὀμλοῦν ἀπό ἕνα μακρινό μέρος σέ ἄλλο, σάν νᾶναι σέ πλαγιανά δωμάτια, π.χ. ἀπό τήν Πόλι στή Ρωσία».** (Ἀποτελεῖ συνέχεια τῆς προηγουμένης προφητείας. Ἐναφέρεται στούς τηλεφωνικούς θαλάμους).

6. **«Θά δῆτε νά πετᾶνε ἄνθρωποι στόν οὐρανό σάν μαυροπούλια καί νά ρίχνουν φωτιά στόν κόσμο. Ὅσοι θά ζοῦν τότε θά τρέξουν στό μνήματα καί θά φωνάζουν. Ἐβγάτε σεις οἱ πεθαμένοι νά μποῦμε μεις οἱ ζωντανοί».** (Ἡ προφητεία αὐτή ἀναφέρεται στό ἀεροπλάνο τῆς πολεμικῆς ἀεροπορίας καί στούς βομβαρδισμούς πού

αὐτά κάνουν στή διάρκεια τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων).

7. **«Θαρῆ καιρός, πού θά φέρῃ γύρο ὁ διάβολος μέ τό κολοκῆθι του».** (Ἐναφέρεται στούς δορυφόρους πού περιφέρονται στό διάστημα καί προκαλοῦν τό θαυμασμό τῶν ἀνθρώπων. Μέ τή λέξη «διάβολος» ὁ Κοσμάς ἐννοεῖ τήν κακή χρήση τῆς τεχνολογίας, ἡ ὁποία πολλές φορές ἀπό εὐλογία μετατρέπεται σέ κατάρρα γιά τήν ἀνθρωπότητα).

8. **«Τό κακό θά σᾶς ἔρθῃ ἀπό τούς διαβασμένους».** (Ἐννοεῖ τό πνεῦμα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ διαφωτισμοῦ, πού θεοποίησε τήν ἐπιστήμη καί σχετικοποίησε τή θρησκεία. Τήν ἴδια ἀποψη εἶχε ἐκφράσει σχεδόν αὐτολεξεί καί ὁ Παπουλάκος, πού ἔζησε τόν ἄθεο διαφωτισμό στή μόλις ἀπελευθερωμένη Ἑλλάδα).

9. **«Οἱ ἄνθρωποι θά μείνουν πτωχοί, γιὰ δέν θάχουν ἀγάπη**

στό δένδρα». (Ἡ προφητεία αὐτή βρῖσκει καταπληκτική ἐκπλήρωση τά τελευταῖα χρόνια, κατὰ τά ὁποῖα, οἱ ἄνθρωποι γιά διάφορες σκοπιμότητες καίνε ἀνελέπτα τά δάση καί καταστρέφουν τήν πλούσια βλάστηση τῆς χώρας μας. Πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι ὁ Ἅγιος Κοσμάς στό τέλος τῶν διδασκῶν του συνιστοῦσε συχνά τήν καλλιέργεια τῆς γῆς καί κυρίως τή δενδροκαλλιέργεια. Πολλοί γέροντες ἰσχυρίζονται ὅτι ἔμαθαν νά ἐμβολιάζουν δένδρα ἀπό τούς παπποῦδες τους, τούς ὁποίους δίδαξε ὁ Ἅγιος Κοσμάς. Σέ πολλά χωριά φύτευε ὁ ἴδιος Πλατάνους στούς περιβόλους τῶν Ἐκκλησιῶν).

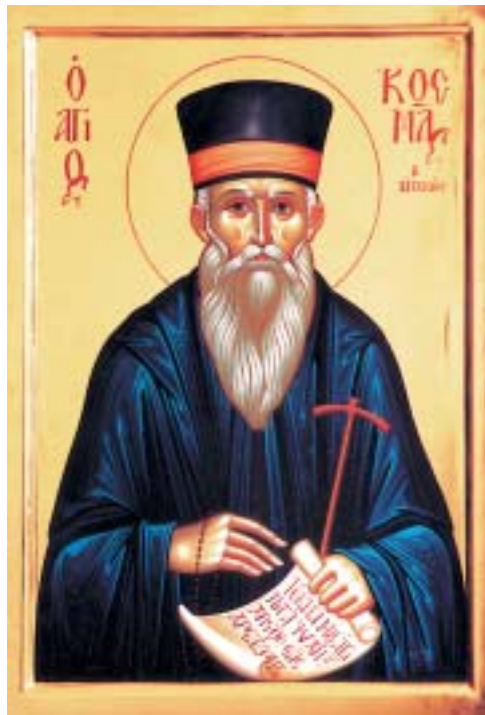
10. **Οἱ πλούσιοι θά γίνουν πτωχοί καί πτωχοί θά πεθάνουν».** **«Μία χούφτα μάλαμα μία χούφτα ἀλεύρι».** **«Πολλοί θά χάνονται ἀπό τήν πείνα».** **«Ἄν βρῖσκουν στό δρόμο ἀσήμι, δέν θά σκύβουν νά τό πάρουν. Γιά ἕνα, ὅμως, ἀστάχυ θά σκοτώνονται ποῖός θά τό πρωτοπάρῃ».** **«Λυπητερόν εἶναι νά σᾶς τό εἰπῶ σήμερα, αὔριον καρτεροῦμεν δίψες, πῆνες μεγάλες πού θά δίδωμεν χιλιάδες φλουριά καί νά μῖν εὐρίσκωμεν ὀλίγον ψω-**

μί». (Οἱ προφητείες αὐτές ἀναφέρονται στό φοβερά χρόνια τῆς γερμανικῆς κατοχῆς, τῶν ὁποίων κύριο χαρακτηριστικό ἦταν ἡ μεγάλη καί φοβερή πείνα. Εἰδικότερα ἡ ἔλλειψη σίτου, ἀλεύρων καί ἄρτου ἔστειλε πολλούς ἀνθρώπους στόν θάνατο ἀπό τήν πείνα).

11. **«Καί τό σκαμνί ὅπου ἔχω ἰδικόν σας εἶναι, τό ὁποῖον εἰκονίζει τόν τάφο μου».** (Παράδοξος προφητικός λόγος, ἀφοῦ ταυτίζει τό σκαμνί τῆς ὀμιλίας μέ τόν τάφο. Καί ἡ προφητεία αὐτή ἐκπληρώθηκε κατὰ γράμμα. Τό σκαμνί τό εἶχε χαρίσει στόν Ἅγιο ὁ Κούρτι Πασάς τοῦ Μπερατιοῦ, ὁ ὁποῖος τό 1779 συνέπραξε μέ τούς Ἑβραίους γιά τή θανάτωσή του. Μετά τό μαρτυρικό του θάνατο κατάλαβαν ὅλοι ὅτι τό σκαμνί συμβόλιζε τόν τάφο του).

Τό προφητικό χάρισμα ἀποτελεῖ μία μονάχα πτυχή τῆς πολυπλευρῆς καί πολυδιάστατης προσωπικότητας τοῦ Ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ, πού ὑπῆρξε ἡ πιό πρωτότυπη καί δραστήρια φυσιογνωμία τοῦ νεοελληνικοῦ μαρτυρολογίου, ὁ θερμός κήρυκας τοῦ πνευματικοῦ διαφωτισμοῦ, τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, τῆς δικαιοσύνης καί τῆς ἐλευθερίας.

Γιά μᾶς τούς Νεοέλληνες δέν ὑπάρχει ἄλλος δρόμος ἀπό ἐκεῖνον πού μᾶς δείχνει ἡ φωτεινή μορφή τοῦ μεγάλου Ἱεραποστόλου καί ἐθναποστόλου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ. Εἶναι ὁ δρόμος τῆς δοκιμασμένης Ἑλληνορθόδοξης παράδοσης, πού εἶναι ἕνας συσσωρευτής πείρας ζωῆς, ἕνα δυναμικό γίνεσθαι καί μία ζωντανή παρουσία, ἡ ὁποία γονιμοποιεῖ καί τρέφει τή νεοελληνική μας διάρκεια.

Ὁ Παιδαγωγός Πατρο-Κοσμάς

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜ. ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ

Ετούτος ὁ τάφος ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ διδάσκει Βασιλεῖς, Πατριάρχας, Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, ἄνδρας καὶ γυναῖκες, νέους καὶ γέροντας καὶ ὅλον τὸν κόσμον... *Νὰ καθήσεται ἀπὸ πέντε, δέκα νὰ συνομιλεῖτε αὐτὰ τὰ θεῖα νοήματα, νὰ τὰ βάλετε μέσα εἰς τὴν καρδίαν σας, διὰ νὰ σᾶς προξενήσουν τὴν αἰώνιον ζωὴν. Δέν εἶναι, ἀδελφοί μου, λόγια ἰδικά μου, ὅσα σᾶς εἶπον, ἀλλὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπὸ τὴν Ἁγίαν Γραφήν.* (Διδαχὴ Α')

Μέ τὰ λόγια αὐτὰ ὁ μέγας Παιδαγωγός Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός περιέγραψε τὴν ἀξία πού ἔχει τὸ λειτούργημα τοῦ διδασκάλου καὶ τὸ μέγεθος τῆς πνευματικῆς ἐξουσίας, ἀλλὰ καὶ εὐθύνης, πού αὐτός ἔχει ἔναντι τῶν διδασκομένων. Θὰ μπορούσε κανεὶς, ὅπως ὁ Ἅγιος Κοσμάς παρομοίασε τὸ σκαμνὶ ἀπ' ὅπου δίδαξε μέ τάφο, ἀνάλογα νὰ θεωρήσει τὴ διδασκαλικὴ ἔδρα μέ τὸν τάφο κάθε διδασκάλου, πάνω στὸν ὁποῖο οἱ μαθητὲς του θὰ γράψουν λόγια εὐγνωμοσύνης, τιμῆς, σεβασμοῦ καὶ ἀναγνώρισης ἢ λόγια ἀπαξίωσης καὶ λήθης. Ἡ διδασκαλία, ὅπως τὴ χρωμάτισε ὁ πατρο-Κοσμάς, ἀπαιτεῖ αἶμα καυτό ἀπὸ τὴν καρδιά τοῦ δασκάλου. Κι ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι αὐτοῦ του τραγικοῦ αἵωνα, δέν ξέρω ἂν εἴμαστε ἱκανοὶ νὰ ὑποστοῦμε μία τέτοια ἀπόβλεια.

Τὸ ἔργο τοῦ πατρο-Κοσμά εἶναι καρπὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶναι, ὅμως, καρπὸς καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος. Καὶ τέτοιο πρέπει νὰ εἶναι καὶ τὸ ἔργο τοῦ κάθε δασκάλου. Ἡ Ἑλλάδα μας εἶναι ὁ εὐλογημένος τόπος, πού μαζί μέ τούς καρπούς τῆς γῆς καρπίζει στὸν ἥλιο τοῦ πνεύματος, καρπούς πού ἀποτελοῦν τὸ καλύτερο καλοκαίρι πολιτισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητας. Βγαίνει ὁ ἥλιος σπὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ πάντα συναγωνίζονται – πραγματικά καὶ μεταφορικά – νὰ φανοῦν, νὰ δείξουν τὴν παρουσία τους, τὸ ἔργο τους. Βγαίνει ὁ πνευματικὸς ἥλιος τῆς Ἑλλάδας, τὸ Ἑλληνικὸ φῶς καὶ ὁμορφαίνει ὁ κόσμος μέ ποιητές, μέ φιλοσόφους, μέ ἥρωες, μέ μάρτυρες, μέ στοχαστές, μέ μουσικούς, μέ στρατηγούς, μέ ρήτορες, μέ συγγραφεῖς. Οἱ καρποὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος γεμίζουν τὶς βιβλιοθηκὲς καὶ τὰ μουσεῖα ὅλου τοῦ κόσμου, δίνοντάς τους χρῶμα καὶ γεύση.

Οἱ Ἑλληνικὲς περιοχὲς ἄς συνδεθοῦν, ἐπιτέλους, μέ τὰ πνευματικὰ προϊόντα καὶ ὄχι μόνο μέ τὰ γεωργικά καὶ ὅταν ρωτοῦν οἱ ξένοι «τί βγάζει αὐτός ὁ τόπος», νὰ λέμε «βγάζει ἥρωες, φιλοσόφους, γιατρούς, Ἁγίους». Εἶναι κρίμα ν' ἀκοῦς σήμερα ὅτι ἐδῶ βγαίνει ὁ καπνός, ἐκεῖ τὰ πορτοκάλια, πὶό πέρα τὰ μῆλα καὶ νὰ μὴν ἀκοῦς τὰ νέα παιδιά νὰ λένε περήφανα, «ἐδῶ βγήκε ὁ Σωκράτης, ὁ Δημόκριτος, ὁ Βενιζέλος, ὁ Μακρυγιάννης, ὁ Ρήγας Φεραῖος, ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, ὁ

Μέγας Ἀλέξανδρος...»

Ποῦ εἶναι σήμερα οἱ ταγοὶ τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας, οἱ καθηγητές, οἱ Ἀκαδημαϊκοί, οἱ πνευματικοὶ ἄνθρωποι, νὰ περπατήσουν, σάν ἄλλος πατρο-Κοσμάς, κοντὰ στὸν Ἑλληνα ἀπ' ἄκρου σ' ἄκρο τῆς Ἑλλάδας; Ποιὰ μηνύματα φτάνουν στὰ Ἑλληνόπουλα μέσῳ τῶν Μ.Μ.Ε., κυρίως τοῦ διαδικτύου; Ποιὸς Κοσμάς Αἰτωλός θὰ σταματήσει τὰ «τηλεσκοπεῖδια» τῆς παρακμῆς καὶ τὶς δοσοληψίες τῶν παιδιῶν μας μέ τούς τηλεοπτικούς «ἀστέρες» πού τὰ ταΐζουν ἀπάτες, ἐκβιασμούς, βιασμούς, ἐγκλήματα καὶ κάθε λογῆς ψέμα;

Εἶναι καιρὸς τὸ ἐκπαιδευτικὸ μας σύστημα νὰ προσφέρει

στά παιδιά μας ἄξια πρότυπα ἀρετῆς, ποιητές, φιλοσόφους, Ἁγίους, μάρτυρες Ὁρθοδοξίας καὶ Ἑλλάδας, δημιουργοὺς πνευματικούς. *Νὰ διδάξει τὰ παιδιά μας μέ τὰ παραδείγματα τῶν καρπῶν τοῦ πνεύματος τῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Νὰ μὴν ἀφήσει τούς Ἁγίους νὰ κοιποῦν ἀπορημένοι τὴ νέα γενιά ἀπὸ τὰ τέμπλα τῶν Ἐκκλησιῶν. Νὰ μὴν ἐγκαταλείψει τὰ ἀρχαῖα ἐρεῖπια νὰ πέφτουν σπὴ γῆ μὴ ἔχοντας κάτι νὰ ποῦν, νὰ μὴν καθλώσει τὰ ἀγάλματα τῶν ἡρώων ἀκίνητα*

στὶς πλατεῖες, νὰ μὴν κάνει βουβὰ τὰ ὄνόματα στὶς ταμπέλες τῶν δρόμων, χωρὶς νὰ ἔχουν νὰ δείξουν κάποια ὁδὸ νὰ βαδίσουμε.

Οἱ καιροὶ μᾶς ἐπιβάλλουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες νὰ μελετήσουμε προσεκτικὰ τὸ φαινόμενο Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, τώρα πού ἡ ὑλιστικὴ εἰδωλολατρία, ὁ ἐγωισμὸς, ἡ ὑποτίμηση τῶν ἀξιῶν, ἡ δειλία, κυριαρχοῦν. Τὰ παιδιά μας θέλουν πρότυπα γιὰ νὰ νιώσουν περήφανα, ν' ἀναβαπτισθοῦν καὶ νὰ ξεδιψάσουν μακριὰ ἀπ' τὰ βρώμικα νερά τῆς ἐπικαιρότητας. Τὰ παιδιά μας θέλουν ἥλιο, φῶς καὶ Ἑλλάδα. Θέλουν ἀξιοπρέπεια καὶ εὐλιχρίνεια. Καὶ ὁ Ἅγιος Κοσμάς δίδαξε αὐτὸ ἀκριβῶς: *Νὰ στέκεται ὁ Ἕλληνας ψηλά, νὰ μὴ προσκυνάει κατακτητὴ, νὰ μὴ ἀλλάζει τὴν πίστη του, νὰ μὴ ἀνταλλάσσει μέ τίποτα τὴν Ὁρθοδοξία καὶ τὴν Ἑλλάδα, νὰ μὴ ὑποδουλώνεται σὲ καμία τυραννικὴ ἐξουσία.*

Ὁ μέγας παιδαγωγὸς καὶ μάρτυρας πέρασε σπὴν ἱστορία, ἀφήνοντας παρακαταθήκες καὶ διδαχές, ἱκανὲς νὰ κρατήσουν ὄρθιο καὶ ζωντανό αὐτὸ τὸ ἔθνος, ἱκανὲς νὰ τὸ ὁδηγήσουν σὲ ἀτραποὺς δόξας καὶ μεγαλείου. Ἐμεῖς, οἱ σύγχρονοι νεοέλληνες, ἰδίως οἱ κληρικοί καὶ οἱ ἐκπαιδευτικοί, ἔχουμε χρέος νὰ τὸν μελετήσουμε καὶ νὰ τὸν μιμηθοῦμε. Ἴσως αὐτὸς εἶναι ἕνας τρόπος νὰ μὴ καθεῖ, κατὰ κόσμον, ἡ φήμη καὶ τὸ ὄνομά του. Ἄλλωστε ποιὸς θυμόμαστε κι ἐμεῖς ἀπὸ τόσους περαστικούς, σ' αὐτὴ τὴ γῆ, ἀνθρώπους; Μόνο αὐτούς πού ὑπρέτησαν ἰδέες, ἀγωνίστηκαν γιὰ ὁράματα καὶ μαρτύρησαν γιὰ ἰδανικά, ὅπως ὁ Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, ὁ Ἅγιος καὶ Ἰσαπόστολος.

Τί θά συμβούλευε ὁ "Αγ. Κοσμάς τούς πολιτικούς μας

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΧΟΛΕΒΑ, ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΣ

Τριακόσια ακριβώς χρόνια συμπληρώνονται φέτος ἀπὸ τὴ γέννηση τοῦ Ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ καὶ σπὶ μνήμη του ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας ἀφιέρωσε τὸ ἐπίσημο ἡμερολόγιό της. Πιστεύω ὅτι εἶναι χρήσιμο νὰ ξαναδιαβάσουμε τὶς πάντα ἐπίκαιρες διδασχές του καὶ νὰ ἐξαγάγουμε ὠφέλιμες συμβουλές γιὰ τὴν παιδεία, τὴν κοινωνία, ἀκόμη καὶ γιὰ τὴν πολιτική. Τί θά συμβούλευε ἄραγε τούς πολιτικούς μας ὁ Ἅγιος Κοσμάς;

Πρῶτον, ὄλο τὸ ἔργο του, οἱ διδασχές του καὶ οἱ προφητείες του διδάσκουν στοὺς σημερινούς πολιτικούς ὅτι ὁ λαός μας γιὰ νὰ προχωρήσει μπροστὰ χρειάζεται ἐλπίδα, αἰσιοδοξία καὶ ὄραμα. Ὁ Πατροκοσμάς ἔδρασε σέ μία ζοφερή ἐποχή, ὅταν εἶχαν καταπιγεῖ δεκάδες κινήματα τῶν ὑποδούλων μέ ἀποκορύφωμα τὰ Ὀρλωφικά. Στὴ διάρκεια τῆς ἐπίγειας ζωῆς του εἶδε τούς Τουρκαλβανούς νὰ σφάζουν τὸν Ὀρθόδοξο κληρὸ καὶ τούς προκρίτους τῆς Πελοποννήσου λόγῳ τῆς συμμετοχῆς τῶν Ἑλλήνων στό σχέδιο τῶν Ρώσων ἀδελφῶν Ὀρλωφ. Παρὰ τὴν ἀπογοήτευση πού ἐπικρατοῦσε μετὰ ἀπὸ τριακόσια πενήντα χρόνια δουλείας, ὁ Ἅγιος μιλοῦσε γιὰ τὸ ποθούμενον καὶ γιὰ τὸ Ρωμείο πού θά ἔλθει. Καλλιεργοῦσε τὴν ἐλπίδα στὴν ἀπελευθέρωση, τὴν ἐκπλήρωση τῶν πόθων γιὰ ὑλοποίηση τῆς Μεγάλης Ἰδέας. Ζωντάνευσε τὴν χριστιανική καὶ ἐθνική συνείδηση τῶν ὑποδούλων καὶ προετοίμασε τὸ 1821. Καλλιεργήστε τὴν αὐτοπεποίθηση τοῦ Ἑλλῆνα, ἀνυψώστε τὸ πληγωμένο ἐθνικὸ φρόνημά του, δώστε ὄραμα πνευματικὸ, πολιτιστικὸ καὶ ὄχι μόνον ὑλικό, θά ἦταν τὸ μήνυμά του πρὸς τούς πολιτικούς.

Δεύτερον, ὁ Ἅγιος στερέωσε τὴν Ὀρθόδοξη Πίστη γιὰ νὰ ἐνισχυθεῖ παραλλήλως καὶ ἡ ἐλληνικότητα. ἤξερε ὅτι τὴν ἐποχὴ ἐκεῖνη ὅποιος κανόταν γιὰ τὴν Ὀρθοδοξία κανόταν καὶ γιὰ τὸν Ἑλληνισμό. Ἐμπόδισε τούς ἐξισλαμισμούς, συνιστοῦσε στοὺς Ἑλλῆνες νὰ μὴν χρησιμοποιοῦν ξενόφερτες διαλέκτους. Ἡ στάση του αὐτὴ διδάσκει ὅτι καὶ σήμερα ὅποιος πλήττει ἢ χλευάζει ἢ ὑποβαθμίζει τὸν ρόλο τῆς Ἐκκλησίας, χτυπᾷ οὐσιαστικά ἕνα ἀπὸ τὰ θεμέλια τῆς ἐθνικῆς μας ταυτότητος καὶ τῆς προκοπῆς τοῦ λαοῦ μας.

Τρίτον, ὁ Ἅγιος ἵδρυε σχολεῖα μέ σαφῆ στόχο νὰ μαθαίνουν τὰ παιδιά τὴν Ὀρθόδοξη Πίστη καὶ τὴν ἐνιαία ἐλληνικὴ γλῶσσα, ἀρχαία, βυζαντινὴ, νεοελληνικὴ. Τόνιζε ὅτι σκοπὸς τοῦ σχολείου εἶναι νὰ διδάσκει τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Παναγία καθὼς καὶ τὴν ἐλληνικὴ, πού εἶναι ἡ γλῶσσα τῆς Ἐκκλησίας. Σήμερα θά ἔλεγε στοὺς πολιτικούς νὰ δώσουν ἔμφαση στὰ μαθήματα τῶν Ὀρθοδόξων Θρησκευτικῶν καὶ τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Γλῶσσας. Τότε δέν μπορούσε νὰ μιλήσει φανερά γιὰ τὴν ἱστορική συνείδηση τῶν ἐλλήνων παιδῶν, λόγῳ τοῦ φόβου τῶν Τούρκων, ἀλλὰ εἶμαι βέβαιος ὅτι σήμερα θά ὑπογράμμισε τὴν ἀξία καὶ αὐτοῦ τοῦ μαθήματος.

Τέταρτον, ὁ Ἅγιος Κοσμάς καλλιέργησε τὸν Χριστιανικὸ ἀντιρατσισμό, ὁ ὅποιος δέν ἀναφέρεται μόνον σέ δικαιώματα ἀλλὰ καὶ σέ ὑποχρε-

ώσεις. Σέ ὀρισμένα χωρὶα ρωτοῦσε τούς ἀθιγγάνους (γύπτους τούς ὀνόμαζε) ἂν οἱ χωρικοί τούς φέρονται καλά. Ἄν μάθαινε περιστατικὰ περιφρονήσεως, τότε ἔλεγε ὅτι οἱ Χριστιανοὶ πρέπει νὰ ἀγαποῦμε καὶ νὰ σεβόμαστε κάθε ἄνθρωπο ἀνεξαρτήτως φυλῆς ἢ καταγωγῆς. Ταυτόχρονα προέτρεπε καὶ τούς ἀθιγγάνους νὰ βροῦν μία κανονικὴ ἐργασία καὶ νὰ ἀφήσουν τὰ νταούλια καὶ τούς ζουρνάδες. Τὸ μήνυμά του, λοιπόν, εἶναι ὅτι παράλληλα μέ τὰ Ἀνθρώπινα Δικαιώματα οἱ πολιτικοὶ μας ἡγέτες ὀφείλουν νὰ θυμίζουν καὶ τὶς ὑποχρεώσεις ὄλων ὅσοι ζοῦν στὴ χώρα μας, δηλαδή νὰ τηροῦν τούς νόμους καὶ νὰ ἐργάζονται ἐντίμως.

Πέμπτον, μέ τὸν μαρτυρικὸ του θάνατο μᾶς διδάσκει τὸ χρέος μας πρὸς τὸν ἐκτός συνόρων Ἑλληνισμό. Ὁ Ἅγιος Κοσμάς ἀπαχονίσθηκε μέ ἐντολή τοῦ Κοῦρτι Πασᾶ στό Κολικόντασι τῆς Βορείου Ἡπείρου, στίς 24.8.1779. Σήμερα τὸ μέρος αὐτὸ ἀνήκει στὴν Ἀλβανία καὶ τὸ λείψανο τοῦ Ἁγίου φυλάσσεται ἀπὸ τὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας. Ἐλπίζω οἱ πολιτικοὶ μας νὰ μὴν λησμονοῦν τὸν Βορειοηπειρωτικὸ Ἑλληνισμό.

Ἑκτον, ὁ Ἅγιος θεωροῦσε πολὺ σημαντικὴ τὴν ἱερότητα τῆς Κυριακῆς καὶ διδάσκει νὰ μὴν ἐργάζεται κανεὶς, ἀλλὰ νὰ ἀφιερώνουν ὄλοι οἱ Χριστιανοὶ τὴν ἡμέρα αὐτὴ στὸν ἐκκλησιασμὸ καὶ στὴν προσευχή. Τόνιζε ὅτι δέν εἶναι εὐλογημένο τὸ κέρδος πού ἀποκτᾶται τὴν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς. Σήμερα θά ἦταν πολὺ ἐπικριτικός πρὸς ὀρισμένους πολιτικούς, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν ὅτι τὰ καταστήματα πρέπει νὰ εἶναι ἀνοικτὰ ὅλες τὶς Κυριακές του χρόνου. Εὐτυχῶς ἀρκετοὶ ἀντιπεριφερειάρχες (νομάρχες) σέ ὅλη τὴν Ἑλλάδα σεβάσθηκαν τὴ διδασχὴ τοῦ Ἁγίου Κοσμά καὶ δέν ἐπέτρεψαν νὰ λειτουργοῦν τὰ καταστήματα πέραν τῶν 7 Κυριακῶν κατ' ἔτος.

Ὁ Πατροκοσμάς ἀναφερόταν συχνὰ σέ κοινωνικὰ θέματα, ὅπως εἶναι ἡ ἀλληλεγγύη πρὸς τούς πτωχοὺς, τὰ δικαιώματα τῆς γυναίκας καὶ τοῦ παιδιοῦ, ἡ ὀρθὴ ἀνατροφή πού πρέπει νὰ δίνουν οἱ γονεῖς, ἡ σωστὴ ἐπιλογὴ συζύγου κ.ἄ. Ἡ κοινωνικὴ δικαιοσύνη σέ Χριστιανικὸ πλαίσιο, μακριὰ ἀπὸ ἀκρότητες καὶ ψευδοεπαναστατικὰ κινήματα, ἦταν βασικὴ μέριμνά του παραλλήλως πρὸς τὴν ἀνύψωση τοῦ ἐθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ φρονήματος. Ὁ Ἅγιος ἀποδεικνύει ὅτι στὴν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοσή μας τὸ ἐθνικὸ συνυπάρχει μέ τὸ κοινωνικὸ καὶ δέν ἔρχονται σέ ἀντίθεση, ὅπως πρεσβεύουν ὀρισμένες ξενόφερτες ἰδεολογίες. Ὁ ὑγιὴς πατριωτισμὸς καὶ ἡ ἀνάγκη βοήθειας πρὸς τὸν πλησίον ἦσαν τὰ θεμέλια τῆς διδασκαλίας τοῦ Πατροκοσμά καὶ εὐχομαί νὰ ἐμπνέουν καὶ τούς πολιτικούς τῆς ἐποχῆς μας.

Ἅγιε Κοσμά, εὐλόγησε τούς πολιτικούς μας καὶ τὸν λαό μας, γιὰ νὰ ξεπεράσουμε τὴν παρούσα κρίση μέ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ μέ τὰ πνευματικὰ ἐφόδια τῆς Ἑλληνορθοδοξίας. ●

ΦΩΤ.: Τὸ Καθολικὸ τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγ. Κοσμά στό Κολικόντασι τῆς Β. Ἡπείρου

‘Η Πενθέκτη και η Ζ’

Ολοκληρώθηκε ο κύκλος τῶν Γενικῶν Ἱερατικῶν Συνάξεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, γιά τό τρέχον Ἱεραποστολικό ἔτος, πού ἦταν ἀφιερωμένες στίς Ἁγίες Ἐπίτα Οἰκουμενικές Συνόδους. Κατ’ αὐτές οἱ Κληρικοί τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, μέ τήν βοήθεια ἔμπειρων καί εἰδικευμένων ὁμιλητῶν, Κληρικῶν καί λαϊκῶν, κατάρτισταν πάνω στήν ἱστορία καί τή Θεολογία τῶν Συνόδων, τό ἔργο τῶν ὁποίων σημαδεύει τήν ἱστορική πορεία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἕως τίς μέρες μας.

Η ΠΕΝΘΕΚΤΗ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ἡ 7η Γενική Ἱερατική Σύναξη (7/4) ἀσχολήθηκε μέ τήν Πενθέκτη Οἰκουμενική Σύνοδο.

Πρῶτος ὁμιλητής ἦταν ὁ **κ. Γεώργιος Γκαβαρδίνας**, Ἐπίκουρος Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα «Ἱστορία καί Θεολογία τῆς Πενθέκτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου».

Ὁ ὁμιλητής ἀνέφερε ὅτι «μέ τό νομοθετικό ἔργο τῆς Πενθέκτης, πού πραγματοποιήθηκε στήν Κων/πολη τό 691, οἱ Πατέρες δέν καταπολέμησαν μόνον τά ἀναζωπυρωθέντα ἰουδαϊκά καί ἐθνικά ἤθη καί ἔθιμα καί τίς ἐμφανισθεῖσες ἐκκλησιολογικές διαφοροποιήσεις τῶν ἐπιμέρους Ἐκκλησιῶν, ἀλλά κωδικοποίησαν καί ὅλες τίς ὑπάρχουσες κανονικές διατάξεις τῆς Ἐκκλησίας...». Ἐπεσήμανε, ἐπίσης, ὅτι ἄν καί ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρώμης ἐκπροσωπήθηκε στήν Πενθέκτη, ἐντούτοις δέν τήν ἀναγνώρισε ὡς Οἰκουμενική, γεγονός πού ἀποτελεῖ μέχρι σήμερα «ἐπίσημη θέση τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας. Ἀντιθέτως, στήν Ἀνατολική Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία οὐδέποτε παρουσιάστηκαν προβλήματα ἀποδοχῆς τῶν κανόνων τῆς Πενθέκτης...»

Στή συνέχεια ὁ κ. Γκαβαρδίνας μίλησε γιά τά αἷτια συγκλήσεως τῆς Συνόδου, πού εἶναι «ἡ ἀναρχία πού ἐπικρατοῦσε σέ θέματα τάξεως τῆς Ἐκκλησίας καί ἡ ἀναβίωση ἐλληνικῶν καί ἰουδαϊκῶν δοξασιῶν καί ἐθίμων». Παρουσίασε ἀκροθιγῶς τό περιεχόμενο τῶν 102 Κανόνων τῆς Συνόδου, πού ρυθμίζουν θέματα, ὅπως τά πρεσβεῖα τιμῆς τοῦ Ἐπισκόπου τῆς Παλαιᾶς Ρώμης, ἡ ἐπικύρωση καί ἐνίσχυση τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἡ ἴδρυση καί προαγωγή Ἐπισκοπικῶν ἐδρῶν, ἡ ζωή τῶν κληρικῶν καί τῶν μοναχῶν, ἡ σιμωνία, τό δίκαιο τοῦ Γάμου τῶν Κληρικῶν καί τῶν λαϊκῶν, ἡ προστασία τῶν ἱερῶν χώρων, ἡ προσφορά τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ἡ νηστεία τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἡ γονυκλισία κατά τίς Κυριακές κ.ἄ.

Ὁ ὁμιλητής ἔκλεισε τήν εἰσήγησή του ἐπισημαίνοντας ὅτι «ἡ ἀξία τοῦ νομοθετικοῦ ἔργου τῆς Πενθέκτης εἶναι προφανές. Οἱ 102 κανόνες τῆς Συνόδου διαμόρφωσαν καθοριστικά τό κανονικό δίκαιο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί ἐξακολουθοῦν, μέχρι καί σήμερα, νά ἀποτελοῦν τίς βασικές διατάξεις του, δεδομένου ὅτι, μετά τή σύγκληση τῆς Πενθέκτης, ἐλάχιστοι κανόνες ἔχουν ἐκδοθεῖ ἀπό τά ἀρμόδια ὄργανα τῆς Ἐκκλησίας».

Δεύτερος ὁμιλητής ἦταν ὁ **Ἀρχιμ. Γρηγόριος Παπαθωμᾶς**, Ἱεροκήρυκας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος μίλησε μέ θέμα «Ἡ ἀνάγκη συστηματοποίησης καί ἐκσυγχρονισμοῦ τοῦ κανονικοῦ καί ἐκκλησιαστικοῦ μας δικαίου καί τό αἶτημα τῆς ὀρθῆς ἐφαρμογῆς του, ἀφενός στήν ὀργάνωση καί τή λειτουργία τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς καί ἀφετέρου στήν ποιμαντική τῆς πράξης».

Ὁ π. Γρηγόριος ἀπέρριψε τήν διαδεδομένη ἄποψη ὅτι οἱ Κανόνες εἶναι γιά τήν Ἐκκλησία ὅ,τι εἶναι οἱ νόμοι γιά τήν Πολιτεία, δε-

δομένου ὅτι τούς νόμους ὀρίζει ὁ θεσμός τοῦ συνταγματικοῦ νομοθέτη σέ κάθε Πολιτεία. Ἀπό τήν ἄλλη μεριά, οἱ Κανόνες ὀρίζονται ἀπό τίς Οἰκουμενικές Συνόδους, πού δέν συνιστοῦν θεσμό, ἀλλά ἓνα ἐξαιρετικό γεγονός, πού δέ μπορεί νά προβλεφθεῖ, γιὰτί

ἔχει Θεανθρώπινη καί ὄχι ἀνθρώπινη διάσταση. Χαρακτήρισε δέ τούς κανόνες «ἐκφραση τῆς Δογματικῆς Θεολογίας τῆς Ἐκκλησίας, πού βοηθοῦν στήν διαποίμανση τοῦ λαοῦ».

Κατά τόν ὁμιλητή, ἡ Πενθέκτη διόρθωσε τό λάθος τῆς μὴ ἐκδόσης Κανόνων τῶν δύο προηγούμενων Οἰκουμενικῶν Συνόδων, Ἐ΄ καί Στ΄, οἱ Πατέρες τῶν ὁποίων ὑπέκουσαν στήν ἐπιθυμία τοῦ Αὐτοκράτορα γιά τήν μὴ ἐκδοση κανόνων, δεδομένης τῆς πρόθε-

σῆς του νά ἐκδώσει ἐκεῖνος σειρά νομοθετημάτων σχετικῶν μέ τήν Ἐκκλησία. Ἐπρόκειτο γιά λάθος, ὅπως ἐπεσήμανε ὁ ὁμιλητής, γιὰτί τά τῆς Ἐκκλησίας δέ μποροῦν νά ρυθμίζονται μέ νόμους τοῦ κράτους.

Ἡ μεγάλη συμβολή τῆς Πενθέκτης, κατά τόν π. Γρηγόριο, εἶναι ὅτι, μέ τόν 2ο Κανόνα, ἀπομάκρυνε τό νομικό πνεῦμα ἀπό τούς Κανόνες καί ξεκαθάρισε τούς γνήσιους ἀπό τούς ψευδοτίλους. Ὡς πρὸς τούς Ἀποστολικούς, ὄρισε ποιοί εἶναι Ὁρθόδοξοι καί ἀπέρριψε τούς μὴ Ὁρθόδοξους, ὡς πρὸς τούς Πατερικούς, ἐντόπισε κείμενα στήν διδασκαλία τῶν Πατέρων μέ ἐνδιαφέρον γιά τήν διαποίμανση τῆς Ἐκκλησίας καί ἔδωσε σ’ αὐτά Κανονική μορφή, ἐνῶ, ὡς πρὸς τούς Κανόνες τῶν Τοπικῶν Συνόδων, ὄρισε ποιοί ἀπ’ αὐτούς εἶναι πραγματικοί Κανόνες.

Ὁ ὁμιλητής τόνισε ἐμφαντικά, στή συνέχεια, ὅτι οἱ Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας δέν ἔχουν στόχο νομικό, οὔτε ἀποσκοποῦν στήν βελτίωση τῶν συνθηκῶν τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ἄν καί παραδόξως τό πράττουν. «Ἄν τούς περιορίσουμε σ’ αὐτό τόν στόχο», τόνισε, «διολισθαίνουμε στόν νομικισμό τῆς Δύσης. Ὁ νομικισμός εἶναι τό μεγαλύτερο πρόβλημα πού ταλάνισε καί ταλανίζει τήν Ἐκκλησία στους αἰῶνες. Οἱ Κανόνες εἶναι ὁδοδείκτες ζωῆς καί ὄχι νομικά πλαίσια».

Η Ζ΄ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ

Στίς 22/5 πραγματοποιήθηκε ἡ 8η Γενική Ἱερατική Σύναξη, μέ κεντρικό θέμα: «Ἡ Ζ΄ Οἰκουμενική Σύνοδος».

Πρῶτος ὁμιλητής ἦταν ὁ **κ. Τρόφων Τσομπάνης**, Ἐπίκουρος Καθηγητής Λατρείας, Ἀρχαιολογίας καί Τέχνης τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα «Ἱστορία καί Θεολογία τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου».

Ὁ κ. Τσομπάνης τόνισε ὅτι τό 783 στή Νίκαια τῆς Βιθυνίας «τέθηκαν οἱ βάσεις τῆς σχέσης Ἐκ-

κλησίας καί Τέχνης καί ἐπισημάνθηκε ὅτι ἡ Τέχνη ἔχει παιδαγωγικό χαρακτήρα πού, ἄν χρησιμοποιηθεῖ σωστά, μπορεί νά γίνει ὁδός σωτηρίας».

Στήν Ζ΄ Οἰκουμενική Σύνοδο ἔκλεισε ἡ μακρά περίοδος τῆς εἰκονομαχίας, πού εἶχε ἐκκλ/κές ρίζες, μέ πολιτικές προεκτάσεις καί ταλαιπώρησε τή ζωή τῆς Ἐκκλησίας, ἀφοῦ διασάλεψε τήν ἐνότι-

Οἰκουμενικές Σύνοδοι

τά Της. Ἡ Σύνοδος καίρτισε τὴν Θεολογία τῆς Ἐκκλησίας περὶ τῆς τιμητικῆς προσκύνησης τῶν Εἰκόνων, σύμφωνα μέ τὴν ὁποία «ἡ Εἰκόνα φέρει τὸ ὄνομα τοῦ πρωτοτύπου καὶ δέν περιέχει τὴν φύση του. Δέν ἔχει ἡ ἴδια ὕπαρξη, ἀλλὰ ὁδηγεῖ στοῦ πρωτότυπο, στοῦ ἐγγραφόμενου τὴν ὑπόστασιν».

Στὴ συνέχεια, ἀνέδειξε τὸν λειτουργικὸ χαρακτῆρα τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων, παρατηρώντας ὅτι «ἡ φύση τῶν Εἰκόνων βρίσκεται στὴ βάση τῆς Λατρείας, ἐνῶ οἱ ἴδιες εἶναι μέρος τῆς Λατρείας. Ἡ Εἰκονογραφικὴ παράδοση εἶναι ἡ μαρτυρία τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως, τῆς Τριαδικῆς ἐνότητας καὶ τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι ἡ καρδιά τῆς Μυστηριακῆς ἐμπειρίας τῆς Ἐκκλησίας...». Ὡς ἐκ τούτου, «ὁ ὑποβιβασμὸς τῆς Εἰκόνας σέ ἔργο τέχνης συνιστᾷ ἀποξένωση ἀπὸ τὴν ἀρχικὴ τῆς λειτουργία, πού εἶναι ἡ ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος...»

Ὁ κ. Τσομπάνης ἐπεσήμανε, τέλος, ὅτι «ἡ Εἰκόνα εἶναι φορέας παράδοσης, ἱστορίας, Θεολογίας, δόγματος, δηλ. τῆς ἐμπειρίας τῆς Ἐκκλησίας. Ἐξω ἀπ' αὐτὸ τὸ πλαίσιο παύει νὰ εἶναι Εἰκόνα...»

Ἐπόμενος ὁμιλητὴς ἦταν ὁ **Πρωτ. Ἀθανάσιος Γκίκας**, Ἀναπληρωτὴς Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., ὁ ὁποῖος μίλησε μέ θέμα «Ὁ Κληρικός ὡς εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ».

Ὁ π. Ἀθανάσιος τόνισε ὅτι «ἡ δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι «κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν». Δηλώνει ἐξ ἀρχῆς τὴ σχέση πού δημιουργεῖται μεταξύ τοῦ Θεοῦ-ἀρχετύπου καὶ τοῦ ἀνθρώπου-εἰκόνας... Ἡ διαδοχὴ τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους καὶ στὴ συνέχεια ἀπὸ τοὺς Κληρικούς -Ἐπισκόπους καὶ Πρεσβυτέρους- φθάνει ὡς τὶς μέρες μας διὰ τῆς χειροτονίας καὶ ἀκολουθεῖ τὴν ἐκκλ/κὴ παράδοση τῆς μιμήσεως τοῦ Χριστοῦ... Ἡ παρουσία τῶν Κληρικῶν δηλώνει τὴν παρουσία τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ. «Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμέ δέχεται καὶ ὁ ἐμέ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστειλαντά με». Ὁ

Κληρικός, ὡς εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, προκαλεῖ πάντοτε, διὰ τῆς παρουσίας του, ἀντίστοιχα συναισθήματα καὶ προβληματισμούς στοὺς πιστοὺς ἢ καὶ στοὺς μὴ πιστοὺς...

Ἡ ποιότητα τῆς εἰκόνας αὐτῆς θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἀντίστοιχη μέ τὸ εἰκονιζόμενο. Ὁ κάθε κληρικός, παντὸς βαθμοῦ, θὰ πρέπει νὰ ἔχει τὴν ἱερὴ ἀγωνία νὰ μὴν ἀποτελέσει ἕνα κακέκτυπο σέ σχέση μέ αὐτὸ πού καλεῖται νὰ ἐξεικονίσει... Αὐτὴ ἡ ποιότητα θὰ οὐσιοποιηθεῖ μέ τὴν καθημερινὴ ἀναγωγή τῆς ζωῆς τοῦ Κληρικοῦ, διὰ τῆς προσωπικῆς του μεθελικίωσης, μέσα ἀπὸ τὴν ἄσκηση, ὄχι ὡς προσωπικὸ κατόρθωμα, ἀλλ' ὡς παρουσία καὶ μίμηση τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Κληρικός ἀγιάζεται καὶ ἀγιάζει στοῦ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ...»

Ὁλοκληρώνοντας τὴν ὁμιλία του ὁ π. Ἀθανάσιος ἐπεσήμανε ὅτι «ἡ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἀποτυπώνεται στοῦ πρόσωπο τοῦ ποιμένα, μέσα ἀπὸ τὰ χαρίσματα πού καλλιεργεῖ ὁ Κληρικός καὶ γίνονται ἐμφανῆ στοὺς πιστοὺς, καθὼς ἐπικοινωνοῦν μαζί του. Στοιχεῖα τῆς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ στοῦ πρόσωπο τοῦ Κληρικοῦ εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ ταπείνωση, ἡ χαρὰ καὶ κυρίως, ἡ διάκριση, ὡς ἀπαραίτητο στοιχεῖο γιὰ τὴ σημερινὴ ἀποτελεσματικὴ ποιμαντικὴ διακονία στὸν πολυπαθὸ σύγχρονο πιστὸ ἀλλὰ καὶ γενικότερα στοῦ σύγχρονο ἄνθρωπο».

Καὶ στὶς δύο Συνάξεις ὑπῆρξε ζωηρὸς καὶ ἐποικοδομητικὸς διάλογος, ἐνῶ τὴ σύνοψη τῶν συμπερασμάτων ἔκανε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος.

Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας κ

Μέ ιδιαίτερη ἐπιτυχία πραγματοποιήθηκε ἀπὸ 8 μέχρι ἕως 11/5 τὸ Βόλο τὸ Διεθνὲς Συνέδριο μὲ τίτλο «Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας καὶ σύγχρονες προκλήσεις» πού διοργανώθηκε ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος. Κατὰ τὴν ἔναρξη, σύντομους καιρειατοὺς ἀπύθουναν ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀκαδημίας **Δρ Παντελὴς Καλαϊτζίδης, ὁ Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, ὁ Μητροπολίτης Περγάμου κ. Ἰωάννης,** ὁ ὁποῖος διάβασε τὸ μήνυμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, καὶ ἐκ μέρους τοῦ Δημάρχου, ὁ Ἀντιδήμαρχος **κ. Ἀπόστολος Πάντας.** Στὴν πρώτη συνεδρία ὁ Καθηγητὴς **π. Γρηγόριος Παπαθωμᾶς** (Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν) μίλησε μὲ θέμα «Ἱστορικὴ Συνάφεια τῆς Κανονογέννησης καὶ Θεολογία τῶν Ἱερῶν Κανόνων», ὅπου ἀναζήτησε τοὺς θεολογικοὺς καὶ ἱστορικοὺς ὄρους τῆς γένεσης τῶν ἱερῶν κανόνων. Στὴ συνέχεια ὁ Ὁμότιμος Καθηγητὴς **Σπυρίδων Τρωϊάνος** (Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν) ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Ἡ ἀρχὴ τῆς Οἰκονομίας στὴν Ὁρθόδοξη παράδοση ἄλλοτε καὶ τώρα», ὅπου παρουσίασε τὴν ἀλληλεπίδραση μεταξὺ ρωμαϊκοῦ καὶ κανονικοῦ δικαίου, ἰχνηλατώντας τὴς ρίζες τῆς ἀρχῆς τῆς Οἰκονομίας. Στὴν πρώτη συνεδρία τῆς δευτέρας ἡμέρας (9/5), ὁ Ἀναπληρωτὴς Καθηγητὴς **Χρῆστος Καρακόλης** (Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν) μίλησε μὲ θέμα «Βιβλικὸ πνεῦμα καὶ Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας», ὅπου ἀνέδειξε τὸν ριζικὰ καινούργιο τρόπο θεώρησης, ἐκ μέρους τοῦ Χριστοῦ, τῶν Εὐαγγελιστῶν καὶ τοῦ Ἀπ. Παύλου, τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου. Ὁ **π. Δημήτριος Μπαθρέλλος** (Ἰνστιτοῦτο Ὁρθοδόξων Χριστιανικῶν Σπουδῶν Cambridge, Μέλος τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν) ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Δογματικὴ θεολογία καὶ Ἱεροὶ Κανόνες» καὶ ἀναφέρθηκε στὶς θεολογικὲς ἀρχές πού προσδιορίζουν τὴν ἐπιλογή, ἔρμηνεία κ.λπ. τῶν ἱερῶν κανόνων. Ὁ **Δρ Σταῦρος Γιαγκάζογλου** (Σύμβουλος Α΄ ΥΠΑΙΘ, Διευθυντὴς τοῦ περιοδικοῦ «Θεολογία») μίλησε μὲ θέμα «Εὐχαριστιακὴ ἐκκλησιολογία καὶ κανονικὴ παράδοση», ὅπου παρουσιάστηκε τὸ Εὐχαριστιακὸ καὶ

Ἐκκλησιολογικὸ ὑπόβαθρο τῆς κανονικῆς παράδοσης. Στὴ δευτέρη πρωινή συνεδρία ὁ Καθηγητὴς **Θεόδωρος Γιάγκου** (Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης) ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Αὐθεντικὸ καὶ νόθο στὴν Ὁρθόδοξη κανονικὴ παράδοση», ὅπου συζητήθηκε, μέσα ἀπὸ τὶς σχετικὲς κανονικὲς πηγές καὶ ὑπομνήματα, ἡ ὑφιστάμενη διαλεκτικὴ ἀνάμεσα στὸ γνήσιο καὶ τὸ νόθο. Ὁ **David Heith-Stade** (Πανεπιστήμιο τῆς Lund, Σουηδία) ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Υπάρχει consensus canonum;», διερευνώντας τὶς προϋποθέσεις ὑπὸ τὶς ὁποῖες θὰ μπορούσε νὰ γίνῃ ἡ σχετικὴ ἀναφορά σὲ «συμφωνία κανόνων». Ὁ Ἀναπληρωτὴς Καθηγητὴς **π. Ἀδαμάντιος Αὐγουστίνης** (Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν) μίλησε μὲ θέμα «Ἡ ποιμαντικὴ φύση τῶν Ἱερῶν Κανόνων» καὶ ἐπεχείρησε νὰ θέσει τὶς βασικὲς παραμέτρους γιὰ τὴν θεώρηση τῶν ἱερῶν κανόνων ἀπὸ τὴν προοπτικὴ τῆς ποιμαντικῆς θεολογίας καὶ τῆς ποιμαντικῆς πράξης. Στὴν πρώτη ἀπογευματινὴ συνεδρία ὁ Καθηγητὴς **Michel Stavrou** (Ὁρθόδοξο Θεολογικὸ Ἰνστιτοῦτο Ἁγίου Σεργίου, Παρίσι) ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Κανόνες καὶ βάπτισμα τῶν ἑτεροδόξων», ὅπου προσπάθησε νὰ ρίξει

μία ματιὰ στὰ ἱστορικά, κανονικά καὶ θεολογικά δεδομένα τοῦ κρίσιμου αὐτοῦ ζητήματος. Ὁ Ἐπίκουρος Καθηγητὴς **π. Alexander Rentel** (Ὁρθόδοξο Θεολογικὸ Σεμινάριο Ἁγίου Βλαδιμήρου, Νέα Ὑόρκη) μίλησε μὲ θέμα «Κανονικότητα καὶ Ἐκκλησιαστικότητα τῶν ἑτεροδόξων», ὅπου ἔγινε συζήτηση τῶν ποικίλων μεθόδων πού ἀνέδειξε ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας ὅσον ἀφορᾷ στὴν ἀντιμετώπιση καὶ ὑποδοχὴ τῶν ἑτεροδόξων. Στὸ κείμενο-γνώματευση τοῦ Ὁμότιμου Καθηγητῆ **Βλάσιου Φειδᾶ** (Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν), μὲ τίτλο «Συμπροσευχὴ καὶ Οἰκουμενικὸς Διάλογος κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες», ἔγινε μελέτη τοῦ σχετικοῦ θέματος μὲ βάση συγκεκριμένους κανόνες τῆς κανονικῆς παράδοσης. Στὴν τελευταία συνεδρία τῆς

ἡμέρας ὁ Ἐπίκουρος Καθηγητὴς **Γεώργιος Γκαβαρδίνης** (Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης) ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Κανόνες καὶ νηστεία», ὅπου παρουσιάστηκε ἡ σχετικὴ θεώρηση τῶν κανόνων γιὰ τὴ νηστεία. Ὁ Ἐπ. Καθηγητὴς **π. Αὐγουστίνος Μπαϊρακάρης** (Ἀνώτατη Ἐκκλησιαστικὴ Ἀκαδημία Κρήτης, Ἐπιστημονικὸς Συνεργάτης Ἀκαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν) μίλησε μὲ θέμα «Κανόνες καὶ περιβάλλον», ὅπου ἐξετάστηκε ὁ τρόπος πού οἱ κανόνες ἀντιμετωπίζουν τὴν ἐκμετάλλευση τῆς δημιουργίας ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ πτωτικοῦ ἀνθρώπου.

Στὴν πρώτη συνεδρία τῆς δευτέρας μέρας (10/5) ὁ Ἐπ. Καθηγητὴς **Νικόλαος Μαγγιώρος** (Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης) ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Ζητήματα θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καὶ ἑτερότητας στοὺς Κανόνες», ὅπου ἐξετάστηκε ἡ στάση τῶν ἱερῶν κανόνων ἀπέναντι στὶς κατακτήσεις τῆς νεωτερικότητας (λ.χ. ἀνθρώπινα δικαιώματα). Στὸ κείμενο τῆς **Δώρας Δηματοπούλου-Cohen** (Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales, Παρίσι), μὲ τίτλο «Ἡ θέση τῶν Ἰουδαίων στοὺς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας», ἐξετάστηκε ἡ κάποτε ἀμφίσημη στάση τῶν ἱερῶν κανόνων ἔναντι τῶν Ἰουδαίων. Ὁ **Δρ. Rastko Jovic** (Παιδαγωγικὸ καὶ Κατχητικὸ Ἰνστιτοῦτο, Βελιγράδι, Σερβία) ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Ἐκκλησιολογικὲς καὶ κανονικὲς συνεπαγωγές ἀπὸ τὴν τέλεση μεικτῶν καὶ ἀνόμοιων γάμων», ὅπου ἐξετάστηκαν ποικίλα ἐρωτήματα καὶ προκλήσεις πού θέτουν οἱ μεικτοὶ γάμοι στὴν αὐτοσυνειδησία τῆς Ἐκκλησίας. Στὴ δευτέρη πρωινή συνεδρία ὁ Ἀναπληρωτὴς Καθηγητὴς **Radu Preda** (Πανεπιστήμιο Babes-Boyi, Ρουμανία) ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Νομικὸ πνεῦμα καὶ κανονικὴ παράδοση: ἀπὸ τὸ ἦθος τῆς ἐλευθερίας στὴν ἠθικὴ τοῦ φόβου καὶ τοῦ νόμου», ὅπου ἀναδείχθηκε ἡ συχνὰ δικανικὴ κατανόηση τῆς κανονικῆς παράδοσης σὲ βᾶρος τῆς ἀπελευθερωτικῆς ἀγάπης τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ Ἀν. Καθηγητὴς **Κωνσταντῖνος Κορναράκης** (Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν) μίλησε μὲ θέμα «Κανόνες καὶ Ἡθικὴ» καὶ ἀνέδειξε τὴν ἀνθρωπολογικὴ καὶ ὑπαρξιακὴ προοπτικὴ τῶν ἱερῶν κανόνων. Ἡ **Teva Regule** (Boston College, Βοστώνη) ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Γυναῖκες καὶ ἐκκλησιαστικοὶ κανόνες: μία δύσκολη σχέση», θέτοντας ὑπὸ συζήτηση τὸν ἐπισημνὸν τρόπο πού ἀρκετοὶ κανόνες ἀντιμετωπίζουν τὶς βιολογικὲς λειτουργίες τῶν γυναικῶν. Στὴν πρώτη ἀπογευματινὴ συνεδρία ἡ Μοναχὴ **Vassa Larin** (Ἰνστιτοῦτο Ἱστορικῆς Θεολογίας, Πανεπιστήμιο

αί σύγχρονες προκλήσεις

ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Βιέννης, Αυστρία) μίλησε με θέμα «Οί Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας στή θεωρία καί τήν πράξη», ὅπου συζητήθηκε ἡ δυσαρμονία μεταξύ θεωρίας καί πράξης τῶν ἱερῶν κανόνων στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία σήμερα. Ὁ Ἄν. Καθηγητής **π. Patriciu Vlaicu** (Πανεπιστήμιο Babes-Bolyai, Cluj-Napoca, Ρουμανία) ἀνέπτυξε τό θέμα «Σύγχρονη προσέγγιση τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἱερῶν Κανόνων στά θέματα αὐτοκεφαλίας καί διασποράς», ὅπου συζητήθηκαν οἱ κανονικές παρεκκλίσεις καί οἱ δυνατές λύσεις στό πλαίσιο διαποίμανσης τῆς ὀρθόδοξης διασποράς. Ὁ Ἐπ. Καθηγητής **Δημήτριος Νικολακάκης** (Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης) μίλησε με θέμα «Προβλήματα ἀπό τήν ἐθνοφυλετική διαχείριση τῆς ὀρθόδοξης διασποράς», ὅπου

ἀνέδειξε τίς παρενέργειες τοῦ ἐθνοφυλετισμοῦ στήν ὀργάνωση καί ζωή τῶν ἐκκλησιαστικῶν κοινοτήτων στή «Διασπορά». Στήν τελευταία συνεδρία τῆς ἡμέρας ὁ **Σεβ. Μητροπολίτης Μεσονίας κ. Χρυσόστομος** ἀνέπτυξε τό θέμα «Ἐκκλησιολογική Θεώρηση τῶν ἱερῶν Κανόνων», ὅπου ἀναδείχθηκε ὁ ξεκάθαρος ἐκκλησιολογικός χαρακτήρας τῶν ἱερῶν κανόνων.

των. Ὁ **Δρ Ἀθανάσιος Ν. Παπαθανασίου** (Ἀρχισυντάκτης τοῦ περιοδικοῦ «Σύναξη») μίλησε με θέμα «Ἀντίσταση, λαϊκή ἐξέγερση, ἐπανάσταση: ἐρωτήματα γιά τήν κανονική παράδοση», ὅπου παρουσιάστηκε ἡ σχετική κανονική θεώρηση στό πλαίσιο τῆς βυζαντινῆς ἐποχῆς ἀλλά καί οἱ συνεπαγωγές τῆς γιά τό σήμερα.

Τήν Κυριακή 11/5, μετά τήν ἀρχιερατική θεία Λειτουργία στόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἁγίου Νικολάου, ὁ Καθηγητής **Ἰωάννης Κονιδάρης** μίλησε με θέμα «Κανόνες καί πολιτειακή ἔννομη τάξη», ὅπου συζήτησε ἐπιμέρους ἐρωτήματα πού σχετίζονται με τή σχέση τῶν νόμων τῆς πολιτείας πρός τοὺς ἱερούς κανόνες. Ὁ **Παντελής Καλαϊτζίδης** (Διευθυντής Ἀκαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν) μίλησε με θέμα «Κράτος καί Ἐκκλησία στόν Ὁρθόδοξο κόσμο», ὅπου παρουσίασε τόν τρόπο διασύνδεσης Κράτους καί Ἐκκλησίας στίς ὀρθόδοξες χώρες τῶν ἀνατολικῶν Βαλκανίων καί στήν Ἑλλάδα. Τό συνέδριο ὁλοκληρώθηκε με τήν εἰσήγηση τοῦ Λέκτορος **Πάνου Νικολόπουλου** (Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν) πάνω στό θέμα «Κανονική περί γάμου παράδοση καί σύγχρονες μορφές συμβίωσης», ὅπου συζητήθηκε ἡ στάση τῶν κανόνων ἀπέναντι σέ ποικίλες μορφές συμβίωσης. ●

βιβλιοπαρουσίαση

ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΠΑΛΛΑΔΑ ΑΠΑΝΤΑ

Με ἀφορμή τήν συμπλήρωση 300 ἐτῶν (1714-2014) ἀπό τήν κοίμηση τοῦ Ἁγίου Γερασίμου Παλλαδά, πατριάρχη Ἀλεξανδρείας, κυκλοφόρησε ὁ Α΄ τόμος τῶν «Ἀπάντων» τοῦ συγγραφικοῦ τοῦ ἔργου. Πρόκειται γιά μία καλαίσθητη ἔκδοση 300 σελίδων, τήν ὁποία ἀνέλαβαν ἀπό κοινοῦ ἡ Ἱερὰ Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου Ἁγίου Ὁρους καί ὁ «Σύλλογος πρός διάδοσιν Ὁφελίμων Βιβλίων» (πού ἰδρύθηκε με ἔδρα στήν Ἀθήνα τό 1899 ἀπό τόν Δημήτριο Βικέλα). Τήν ἔκδοση ἐπιμελήθηκε ἡ διδάκτωρ φιλολογίας Ἑλένη Χατζόγλου-Μπαλτά. Ὁ Ἅγιος Γεράσιμος Παλλαδάς γεννήθηκε στήν Κρήτη καί σταδιοδρόμησε ὡς δάσκαλος καί ἱερωμένος σέ πολλές περιοχές τῆς τουρκοκρατούμενης Ἑλλάδας. Διετέλεσε Μητροπολίτης Καστορίας καί Ἀδριανουπόλεως καί στή συνέχεια ἐξελέγη Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, στό θρόνο τῆς ὁποίας παρέμεινε ἐπὶ

εἴκοσι δύο συναπτά ἔτη. Διακρίθηκε γιά τὸ ποιμαντικό καί διοικητικό του ἔργο, ἐνῶ ἀναδείχθηκε ἐξοχος ἱεροκήρυκας καί συγγραφέας. Ἐτελεύτησε ὀσιακῶς στήν Ἱερὰ Μονή Βατοπαιδίου. Τὸ συγγραφικό του ἔργο ὑπῆρξε πλούσιο καί πολυσχιδές. Ὁ Α΄ τόμος τῶν «Ἀπάντων» διακρίνεται σέ δύο μέρη. Τὸ πρῶτο περιέχει πληροφορίες ἀπό τήν ζωὴ τοῦ Ἁγίου καί ἀποτελεῖ μία ἱστορική βιογραφία πού ἀναπαριστᾷ τήν ἐποχὴ καί ἰχνηλατεῖ τήν δράση του. Τὸ δεύτερο μέρος ἀποτελεῖ κριτική ἔκδοση ἑνὸς τμήματος ἀπὸ τοὺς ἐκκλησιαστικούς του λόγους, με κοινὸ γνώρισμα τὸ ἠθικο-διδασκτικό τους περιεχόμενο.

Τὸ βιβλίο κυκλοφορεῖ στό βιβλιοπωλεῖο τῆς **Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος «ΛΥΧΝΟΣ»** καί σέ ὅλα τὰ χριστιανικά βιβλιοπωλεῖα.

ΠΑΙΔΗΣΕΙΣ...

ΕΠΙΣΚΕΦΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΚΑΙ ΘΥΜΑΤΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἐπίσκεψη στήν ἔδρα τῆς Ἑνώσεως Ἀναπήρων καί Θυμάτων Πολέμου Βόλου πραγματοποίησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, συνοδευόμενος ἀπό τόν Πρωτ. Βάιο Τακούμη.

Σέ κλίμα συγκίνησης ὁ Σεβασμιώτατος συνομίλησε μέ τόν Πρόεδρο τῆς Ἑνώσεως κ. Ἀθανάσιο Κουτό καί λοιπά μέλη καί τούς εὐχαρίστησε, ἐκ μέρους τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, γιά τήν προσφορά καί τήν θυσία τους γιά τήν ἐλευθερία τῆς πατρίδας μας, καθώς καί γιά τό ἔργο πού ἐπιτελοῦν στήν περιοχή μας. Ἀπό τί μεριά του ὁ κ. Κουτός εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατο γιά τήν τιμητική του ἐπίσκεψη καί τόν ἐνημέρωσε γιά τίς δραστηριότητες τῆς Ἑνώσεως.

Ἐπίσκεψη στήν ἔδρα τῆς Ἑνώσεως Ἀναπήρων καί Θυμάτων Πολέμου Βόλου πραγματοποίησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, συνοδευόμενος ἀπό τόν Πρωτ. Βάιο Τακούμη. Σέ κλίμα συγκίνησης ὁ Σεβασμιώτατος συνομίλησε μέ τόν Πρόεδρο τῆς Ἑνώσεως κ. Ἀθανάσιο Κουτό καί λοιπά μέλη καί τούς εὐχαρίστησε, ἐκ μέρους τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, γιά τήν προσφορά καί τήν θυσία τους γιά τήν ἐλευθερία τῆς πατρίδας μας, καθώς καί γιά τό ἔργο πού ἐπιτελοῦν στήν περιοχή μας. Ἀπό τί μεριά του ὁ κ. Κουτός εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατο γιά τήν τιμητική του ἐπίσκεψη καί τόν ἐνημέρωσε γιά τίς δραστηριότητες τῆς Ἑνώσεως.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΤΟ Α.Τ. ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ

Σημαντική συμβολή στόν ἐξανθρωπισμό τῶν συνθηκῶν κράτησης τῶν πολύμηνων ἀλλοδαπῶν κρατουμένων τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Νέας Ἰωνίας ἀποτελεῖ ἡ δει-

ουργία σιδηροκατασκευῆς γιά τόν προαυλισμό τους, στό πλαίσιο τῆς τήρησης τῶν ὄρων ἀσφαλοῦς ἐπιτήρησης. Τό ἐν λόγῳ ἔργο, πού χρηματοδοτήθηκε ἀπό τήν Τοπική μας Ἐκκλησία, συνιστᾷ ὑλοποίηση προσωπικῆς δέσμευσης τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, κατά τήν τελευταία ἐπίσκεψή του στό ἐν λόγῳ Τμήμα, κατά τήν παρελθούσα περίοδο τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων. Ὁ Ἅγιασμός τοῦ ἔργου ἔγινε ἀπό τόν Σεβασμιώτατο στίς 19/3.

ΤΟ 206 ΧΟΡΩΔΙΑΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Στόν Ἱ. Ναό Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου πραγματοποιήθηκε (5/4) τό 206 Χορωδιακό Φεστιβάλ Θρησκευτικῆς Μουσικῆς, πού διοργάνωσε ἡ Βολιώτικη Χορωδία, ἐνόψει τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος. Τήν 20ή ἐπέτειο μιᾶς καταξιωμένης πολιτιστικῆς διοργάνωσης, πού ἀπό τό 1998 πραγματοποιεῖ ἡ Βολιώτικη Χορωδία, θέλησε νά μοιραστεῖ μέ πολλούς φίλους τῆς, μέ προεξέχουσα τήν

τιμητική παρουσία τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου, ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ ὁποίου πραγματοποιήθηκε ἡ ἐκδήλωση. Τό πρόγραμμα τοῦ Φεστιβάλ ἀνοίξε ὁ Πρόεδρος τῆς Βολιώτικης Χορωδίας κ. Ἀλέκος Δημητρόπουλος, ἐνώ οἱ πρῶτες μελωδίες ἀκούστηκαν ἀπό τήν Παιδική - Νεανική Χορωδία τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ὑπό τί δ/νση τῆς κ.

Μαριάννας Σαμαρτζή. Ἀκολούθησε ἡ Βολιώτικη Χορωδία, ὑπό τί δ/νση τῆς Καθηγήτριας κ. Σάσας Τζάλλα, ἡ Μεικτή Χορωδία Τριπόλεως, ὑπό τί δ/νση τοῦ Καλλιτεχνικοῦ τῆς Διευθυντοῦ κ. Μιχάλη Γαργαλιῶνη, ἐνώ τήν αὐλαία τοῦ Φεστιβάλ ἐκκλεισε ἡ Μεικτή Χορωδία τοῦ Δημοτικοῦ Ὁδείου Λάρισας, ὑπό τί δ/νση τοῦ καταξιωμένου μουσικοῦ κ. Δημητρίου Καρβούνη. Τόν τελευταῖο λόγο εἶχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὁποῖος συνεχάρη τίς Χορωδίες καί ὀριοθέτησε τήν ἀξία τέτοιων ἐκδηλώσεων, πού συμβάλλουν στήν πνευματικότητα, στήν ποιοτική ψυχαγωγία καί τό θρησκευτικό ἥθος, πού ἐγγυῶνται μία ζωή κοινωνικά ἀνθρώπινη καί πνευματικά ἐπαρκῆ.

ΣΤΟΝ ΟΙΚΙΣΜΟ ΣΤΡΟΦΥΛΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΛΑΣΙΟΥ

Στόν Ἱ.Ν. Ἁγ. Νικολάου τοῦ οἰκισμοῦ Στρόφυλου Ἁγίου Βλασίου Πηλίου χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, κατά τόν πανηγυρικό Ἑσπερινό ἐπί τῇ ἀνακομιδῇ τῶν

Ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Νικολάου (19/5). Οἱ κάτοικοι τοῦ οἰκισμοῦ, κάθε χρόνο τέτοια μέρα, τιμοῦν τά ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἐνώ ὁ φετινός ἑορτασμός εἶχε ἰδιαίτερη σημασία καθώς γιά πρώτη φορά ἐπισκέφθηκε ἐπίσημα τόν οἰκισμό ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος. Πρό τῆς ἀπολύσεως, τόν Σεβασμιώτατο καλωσόρισε, ἐκ μέρους τῶν κατοίκων τοῦ οἰκισμοῦ, ὁ Πρόεδρος τοῦ τοπικοῦ Πολιτιστικοῦ Συλλόγου «Ὁ Ἅγιος Νικόλαος» κ. Δημήτριος Τζαβέλας.

Ἀπό τί μεριά του ὁ Σεβασμιώτατος ἐξέφρασε τήν χαρά του γιά τήν παρουσία του στόν οἰκισμό τοῦ Στρόφυλου καί ἀναφέρθηκε στό πρόσωπο τοῦ τιμωμένου Ἁγίου Νικολάου.

ΗΜΕΡΙΔΑ ΓΙΑ ΤΑ ΣΤΕΛΕΧΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΝ

Ἡμερίδα γιὰ τὰ στελέχη τῶν Κατασκηνώσεων διοργάνωσε τὸ Γραφεῖο Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας (26/4) στὸ Συνεδριακὸ Κέντρο Θεσσαλίας. Στὴν ἡμερίδα προσκεκλημένοι ὁμιλητές ἦταν ὁ Ἀρχιμ. Ἰωαννίκιος Ζαμπέλης, Διευθυντὴς Κέντρου Νεότητος Ἱ.Μ. Λευκάδος καὶ Ἰθάκης, Στέλεχος Κατασκηνώσεων, καὶ ὁ κ. Ἀγγελος Γκούνης, Θεολόγος, Ἀρχηγὸς Κατασκηνώσεων. Ἡ ἡμερίδα ὁλοκληρώθηκε μὲ γεῦμα τὸ ὁποῖο εὐλόγησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος. Ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε τὴ σημασία πού ἔχουν σπὴν ἐποχὴ μας οἱ Ἐκκλησιαστικὲς Κατασκηνώσεις, καθὼς ἀποτελοῦν ἓνα βασικὸ τρόπο γνωριμίας τῆς νέας γενιᾶς μὲ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη καὶ ζωὴ καὶ μία δημιουργικὴ καλοκαιρινὴ διέξοδο γιὰ τὰ παιδιά.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΚΡΗΤΗΣ

Σὲ Ἡμερίδα ἀφιερωμένη σπὴν Εὐρώπη, πού διοργάνωσε ἡ Ὁρθόδοξη Ἀκαδημία Κρήτης, μίλησε (28/4) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος, μὲ θέμα «Πρὸς μία Δημοκρατικὴ Εὐρώπη: Οὐτοπία ἢ πραγματικότητα;». Ὁ Σεβασμιώτατος σημείωσε πὼς «τὸ μέλλον φαίνεται ἀβέβαιο καὶ σκοτεινὸ, τὸ παρελθὸν μοιάζει χρεοκοπημένο καὶ ὁ μέσος Εὐρωπαῖος πολίτης στέκεται ἀμήχανος στὸ παρὸν, ἀναζητῶντας σταθερές, πού θὰ ἐρμηνεύσουν τὴν κατάστασι καὶ θὰ τοῦ δώσουν πυξίδα δράσης...». Μίλησε γιὰ καταστροφικὲς παθογένειες σπὴ «λογικὴ» τῆς σύγχρονης Εὐρώπης, ὅπως «ὁ ἀπόλυτος διαχωρισμὸς ἀνάμεσα σὲ τομεῖς τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξης καὶ δραστηριότητας. Κάθε ἀνάμιξη τῶν ἐννοιῶν «ψυχὴ», «πνεῦμα», «ἀξίες», «ἠθικὴ» μὲ τὴν τρέχουσα πολιτικὴ, τὴν ἐπιχειρηματικὴ καὶ τὴν τεχνολογικὴ ἐξέλιξι ἔφτασαν νὰ ἀντιμετωπίζονται ὡς ἀδιανόητες καὶ γραφικὲς... Στὰ Μ.Μ.Ε. σπάνια βρῆκαν βῆμα χῶροι, πού ἀπὸ τὴ φύση τους ἀναζητοῦν τὸ μόνιμο καὶ τὸ διαχρονικὸ καὶ καλοῦν τὸν ἄνθρωπο νὰ ὑπερβεῖ τὸ ἐφήμερο καὶ περιστασιακὸ, ὅπως ἡ φιλοσοφία, ἡ τέχνη καὶ ἡ θρησκεία...» Ἐπισημαίνοντας τὰ τραγικὰ ἀδιέξοδα τῆς ἐκλογικευμένης Εὐρώπης, ὁ κ. Ἰγνάτιος κατέγραψε μίαν σειρά ἀπὸ ἀμείλικτα ἐρωτήματα: «σὲ ἓνα δρόμο ραγδαίας ὑποβάθμισης τῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου, τί εἶναι ἐκεῖνο πού θὰ τοῦ ξαναδώσει ἀξία; Σὲ μίαν κοινωνία, πού σπρίζει τὴν ἀνάπτυξή της μόνον σπὴν ὑπερκατανάλωσι, τί εἶναι ἐκεῖνο πού θὰ ἀλλάξει τίς προτεραιότητες τοῦ καταναλωτῆ ἀνθρώπου; Καὶ τέλος, σὲ

μὴ ζωὴ, πού ἡ ματαιότητα καὶ ὁ θάνατος διαρκῶς караδοκοῦν, τί εἶναι ἐκεῖνο πού θὰ ξαναδώσει σπὴν ὑπαρξὴ καὶ τὸν ἀνθρώπινο βίον νόημα;» Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἐντόπισε τὴν προσφορά τῆς Ὁρθοδοξίας: «Σ' αὐτὴ τὴ διαλεκτικὴ, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, χωρὶς μεγαλοστομίες καὶ κομπασμὸ, ἔρχεται νὰ προσφέρει τὸν καρπὸ τῆς ἐμπειρίας της... Κατ' ἀρχάς, προβάλλει αὐτὸ πού εἶναι: Ἐκκλησία, δηλαδὴ κοινωνία προσώπων, πού τὰ συνδέει ἓνα κοινὸ ὄραμα. Σὲ ἓνα κόσμον, πού βιώνει μὲ τρόπο βίαιον καὶ τραγικὸ τίς συνέπειες μιᾶς διάσπασις σὲ ἄπληστα ἄτομα, ἀποξενωμένα μεταξὺ τους καὶ ἀπρόθυμα ἢ καὶ ἀνίκανα νὰ συνεργαστοῦν γιὰ τὴν ὑλοποίησι ἑνὸς ὑπερατομικοῦ ὁράματος, ἡ Ἐκκλησία καλεῖ γιὰ μετατροπὴ μιᾶς διαλυμένης ομάδας σὲ ἐνιαῖον σῶμα, ὅπου ἡ ὑγεία τοῦ ἑνὸς ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὑγεία τοῦ ἄλλου... ἡ Ἐκκλησία προβάλλει τὸν ἄνθρωπον ὡς εἰκόνα καὶ ὁμοίωσι Θεοῦ. Μὲ ἄλλα λόγια, ἡ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Μὲ θέμα «Οἰκογένεια, ἢ καὶ οἶκον Ἐκκλησία», μίλησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος σπὴν ἐκδήλωσι πού πραγματοποιήθηκε (30/4) ὁ Παγκύπριος Σύνδεσμος Σπρίξης Οἰκογένειας καὶ παιδιοῦ «Κιβωτός», στὸ κατάμεστο Πολιτιστικὸ Ἰδρυμα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου στὸν Ἀρχάγγελον σπὴν Κύπρον. Ἀρχικὰ, ὁ Σεβασμιώτατος ἐξέφρασε τὴν ἀγωνία πού εἶχε πάντοτε ὡς κληρικὸς καὶ ἡ ὁποία ἐντάθηκε ὅταν ἐγίνε Ἐπίσκοπος σὲ σχέση μὲ τὸ πὼς ἀντιμετωπίζουν οἱ νέοι ἄνθρωποι τὸ γάμον καὶ σπὴ συνέχεια ἐστίασε τὴν προσοχή του στὶς προσπάθειες πού καταβάλλει νὰ ἐνημερώσει τὰ νέα ζευγάρια γιὰ τὸ «τί σημαίνει γιὰ μᾶς τὸ μυστήριον τοῦ γάμου, γιὰ τὸ μυστήριον, γιὰ τὴ συμμετοχὴ τοῦ Θεοῦ σπὴ ζωὴ τους, γιὰ τὸ τί σημαίνει καὶ πὼς ὀνομάζει ἡ Ἐκκλησία αὐτὸ πού θὰ συγκροτήσουν, τὴν οἰκογένειάν τους». «Ἐκκλησία εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Ἐκκλησία εἶμαστε ὅλοι ἐμεῖς καὶ ἔρχεται ἡ Ἐκκλησία καὶ δίνει καὶ προσφέρει τὸ ὄνομα τῆς σπὴν οἰκογένεια, σ' αὐτὸ τὸ κύτταρον καὶ τὴν λέει μικρὴ Ἐκκλησία. Εἶναι θαυμαστὸ καὶ γι' αὐτὸ εἶναι μυστήριον», τόνισε. Μὲ τὸν ἰδιαιτέρου ζεστὸ καὶ διανοητικὸν, μὲ πάμπολλες ἀφηγηματικὲς καὶ περιγραφικὲς εἰκόνες, λόγο του, ὁ κ. Ἰγνάτιος, συγκίνησε καὶ καθήλωσε κυριολεκτικὰ τὸ ἀκροατήριον. Ἐστιάζοντας τὴν προσοχή του καὶ ἐπεξηγώντας τὴν ἀντιστοιχία τῆς κατ' οἶκον Ἐκκλησίας μὲ τὴν ἴδια τὴν Ἐκκλησία στάθηκε στὶς τέσσερις λέξεις μὲ τίς ὁποῖες ἐπικαλούμαστε τὴν πίστη μας σπὴν Ἐκκλησία, στὸ σύμβολον τῆς πίστεως, πού εἶναι «μία, ἅγια, καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ» καὶ ἐρμηνεύσε τὸ τί μπορεῖ νὰ σημαίνει αὐτὸ γιὰ μίαν οἰκογένεια.

Χριστιανικὴ ἀνθρωπολογία συνδέει εὐθέως τὸν Θεόν, ὡς ὑπέρτατη ἀξία, μὲ τὴν ἀξία τοῦ κάθε ἀνθρώπου ξεχωριστά. Ἡ ἐμπέδωσι αὐτῆς τῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου προσώπου καὶ ὁ ἀπεγκλωβισμὸς του ἀπὸ τὴν ἀτομικότητά του, καθίσταται ἐγγύησι γιὰ τρία θεμελιώδη μεγέθη: Πρῶτα γιὰ τὴν ἐλευθερία, σὲ ἓνα πολὺ βαθύτερον καὶ πολὺ οὐσιαστικότερον νόημα ἀπὸ μίαν ἀπλή νομοθετικὴν διάταξιν... Γιὰ τὴν ἰσότητι συμμετοχῆ. Κανένα ἀνθρώπινο πρόσωπον δὲν μπορεῖ νὰ ἀποκλεισθῆ ἀπὸ τὴν συμμετοχὴ σπὴ λήψη ἀποφάσεων, πού ἀφοροῦν τὴν ἀνθρώπινον κοινωνία... Γιὰ τὴν δικαιοσύνη. Ὅταν οἱ νόμοι διαμορφώνονται ἀπὸ διαδικασίες συμμετοχῆς, ἀλλὰ καὶ ὅταν ὁ ἔλεγχος πηγάζει, ἀλλὰ καὶ ἐπιστρέφει σὲ μίαν συμμετοχικὴν κοινωνία, τὰ φαινόμενα τῆς τυραννίας καὶ τῆς κατάχρησις ἐξουσίας ἀποκόπτονται ἐν τῇ γενέσει τους...» Ὁλοκληρώνοντας τὴν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος προέβαλε τὸ ὄραμα μου «γιὰ τὴν θέσιν τοῦ σύγχρονου Ἑλλήνα σὲ μίαν ἀληθινὰ Δημοκρατικὴν Εὐρώπην. Ἐνὸς Ἑλλήνα μὲ βαθιὰ Ὁρθόδοξη πνευματικὴν, δηλ. βαθιὰ δημοκρατικὴν σὲ ἐποχῆς πού ζητᾶνε ἀνθρώπους πού θὰ σαρκώσουν μὲ τὸ προσωπικὸν τους παράδειγμα καὶ τὴν θυσία τὰ ὄραματα καὶ τὰ ἰδεώδη. Διότι, πάνω ἀπ' ὅλα ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία δὲν εἶναι διακήρυξις ἀφηρημένων λόγων καὶ διδασκαλίας ἀλλὰ μίμησις ἑνὸς προσώπου, ἑνὸς Θεοανθρώπου, πού πῆρε σπὴν πλάτη Του τὴν εὐθύνη γιὰ τὰ δεινὰ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τὰ ὀδήγησε σπὴν λύτρωσι. Τί μεγαλειωδέστερον ρόλον μπορεῖ νὰ ἀναζητήσει ἓνας πνευματικὸς καὶ δημοκρατικὸς ἄνθρωπος;»

Η ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΝΕΟΦΑΝΩΝ ΑΓΙΩΝ ΡΑΦΑΗΛ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΣ

Ἡ μνήμη τῶν Νεοφανῶν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης ἐορτάστηκε σπὴν Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος, τὴν Τρίτη του Πάσχα (22/4). Τὴν παραμονή τῆς ἐορτῆς, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος χοροστάτησε σπὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα ὁμώνυμο Ἱερό Ναὸ τοῦ Βόλου. Στὸ κήρυγμά του ἀναφέρθηκε σὴν χαρὰ πού ἐκπέμπει τὸ μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως, χαρὰ πού ὀδήγησε πλειάδα Μαρτύρων, ὅπως καὶ οἱ τιμώμενοι Ἅγιοι Ραφαήλ, Νικόλαος καί Εἰρήνη, σπὴν ὁμολογία τῆς πίστεως στὸν Ἄναστάντα Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ στὸ μαρτύριο τοῦ αἵματος, γιὰ νὰ κερδίσουν τὴν Οὐράνια Βασιλεία Του. Στὸ τέλος τῆς Ἀκολουθίας ὁ Σεβασμιώτατος προσέφερε ὡς εὐλογία πασχαλινὰ αὐγὰ στὸ

πλῆθος τῶν προσκυνητῶν πού εἶχαν κατακλύσει τόσο τὸν ἐσωτερικὸ ὅσο καὶ τὸν ἐξωτερικὸ κῶρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ. Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς, ὁ Σεβασμιώτατος λειτούργησε καὶ μίλησε στὸ νεόδμητο Ἱερό Ναὸ Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Νέας Ἀγκιάλου, παρουσία πολυπληθοῦς ἐκκλησιάσματος.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΟΝΗ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΟΥ

Γιὰ μία ἀκόμη φορά ἡ Ἱερά Μεγίστη Μονὴ Βατοπαιδίου Ἁγίου Ὁρους ἔρχεται ἀρωγὸς στὸ κοινωνικὸ καὶ φιλανθρωπικὸ ἔργο τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας μὲ τὴν

προσφορά ἑνὸς τόνου πουλερικῶν. Ἡ βοήθεια ἔρχεται σὲ μία κρίσιμη ἐποχὴ γιὰ τὴν τοπικὴ κοινωνία καὶ θὰ συμβάλει σημαντικὰ σπὴν ἀνακούφιση τῶν ἐμπεριστατων ἀδελφῶν μας, πού καταφεύγουν καθημερινὰ στὶς ἐνορίες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τοῦ φαγητοῦ. Ὑπενθυμίζεται ὅτι ἡ Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος, μὲ ἀπόφαση τοῦ Σεβ. κ. Ἰγνατίου, ἐνισχύει καθημερινὰ μὲ δεκάδες μερίδες φαγητοῦ τὰ ἱδρύματα τῆς περιοχῆς μας, ὅπως τὸ Ὁρφανοτροφεῖο Βόλου, τὸ Ἰδρυμα «Ἄσπρες Πεταλοῦδες» καὶ τὸ Κέντρο Ἡμέρας Ἀλτσχάιμερ, ἐνῶ συνολικὰ προσφέρει περὶ τὶς 2000 φαγητοῦ, σὲ 26 σημεία σὲ ὅλη τὴν Τοπικὴ Ἐκκλησία.

προσφέρει περὶ τὶς 2000 φαγητοῦ, σὲ 26 σημεία σὲ ὅλη τὴν Τοπικὴ Ἐκκλησία.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΔΥΟ ΙΕΡΟΣΑΛΤΕΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ

Μέσα σὲ μουσικὴ πανδαισία, ὁ Σύνδεσμος Ἱεροσαλτῶν Βόλου «Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης» τίμησε δύο παλαιούς Ἱεροσαλτές τῆς ἐπαρχίας Ἁγιάς, σὲ ἐκδήλωση πού ἔλαβε χώρα στὸ Πνευματικὸ Κέντρο Ἁγιάς (11/5).

Ὁ Σεβασμιώτατος παρέδωσε τιμητικὲς πλακέτες στὸν κ. Ἀναστάσιο Τσιμπούκα, ἐπὶ σειρά ἐτῶν ἱεροσαλτὴ τοῦ Ἱ.Ν. Ἁγίου Δημητρίου Ποταμιάς, καὶ στὸν κ. Δημήτριο Σοφολόγη, ἐπὶ σειρά ἐτῶν ἱεροσαλτὴ στὰ ἀναλόγια τῶν Ἱ.Ναῶν Ἁγίου Γεωργίου Ἄνω Σωπρίτσας καὶ Ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Κάτω Σωπρίτσας. Ὁ κ. Ἰγνατίος ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκεια καὶ τὸν ἐνθουσιασμό του γιὰ τὴ συγκεκριμένη ἐκδήλωση, διότι, ὅπως χαρακτηριστικὰ τόνισε, «σηματοδοτεῖ μία καινούργια σελίδα

σπὴν Τοπικὴ μας Ἐκκλησία. Μία σελίδα πού καταγράφει τὴν ἐνότητά μας, πού εἶναι τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, μία ἐνότητα τῆς ὁποίας τὴν πρωτοβουλία εἶχαν ἀπόψε οἱ ἱεροσαλτές, πού ἀναλαμβάνουν τὴν εὐθύνη νὰ ψάλλουν ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ συμμετέχοντας οὐσιαστικὰ σπὴν λατρεία τῆς Ἐκκλησίας μας». Σπὴ συνέχεια ἡ χορωδία τοῦ Συνδέσμου, ὑπὸ τὴν χορηγία του κ. Δημητρίου Κατσικλή, Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱ.Ν. Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου, ἀπέδωσε ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΕΚΟΙΜΗΘΗ Ο π. ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ

Πλήρης ἡμερῶν ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ π. Κλεάνθης Καραγιάννης (21/4). Ὁ μεταστάς Κληρικὸς γεννήθηκε σπὴν Ἁγία Τριάδα Ἄνω Γατζέας στίς 5 Μαρτίου τοῦ 1924. Ἦταν ἔγγαμος, πατέρας δύο παιδιῶν καὶ παππούς τεσσάρων ἐγγονῶν. Σὲ ὄριμη ἡλικία ἀποφά-

σισε νὰ εἰσελθεῖ στὶς τάξεις τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου προκειμένου νὰ ὑπηρετήσει τὴν Ἐνορία του, τὸν Ἱερό Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ κωριοῦ Ἅγιος Γεώργιος Νηλείας καθὼς καὶ τὴν χειμερινή της ἔδρα τὸν Ἱερό Ναὸ τοῦ Τιμίου Προδρόμου Ἁγίας Τριάδος Ἄνω Γατζέας. Τὸ 1977 χειροτονήθηκε Διάκονος ἀπὸ τὸν τότε Μητροπολίτη Δημητριάδος καὶ μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν & πάσης Ἑλλάδος κυρὸ Χριστόδουλο. Μετὰ

τὴν χειροτονία του φοίτησε στὸ Ἐκκλησιαστικὸ φροντιστήριό καὶ Λύκειο τῆς Ἱ.Μ. Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ. Τὸ 2003 καὶ μετὰ ἀπὸ πολλὰ χρόνια διακονίας συνταξιοδοτήθηκε καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνατίος, σὲ ἀναγνώριση τῶν ὑπηρεσιῶν του πρὸς τὴν Τοπικὴ Ἐκκλησία, τοῦ ἀπένευσε ὀφίκιο καὶ τιμητικὴ πλακέτα. Ὁ μακαριστὸς π. Κλεάνθης ὑπηρετῆσε γιὰ εἴκοσι ἕξι (26) συνεχῆ χρόνια τὴν Ἐνορία τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἀκούραστα, μὲ ζῆλο, φιλοτιμία καὶ ταπεινότητα. Διακρινόταν γιὰ τὴν ἀπλότητα, τὴν ἐργατικότητα, τὴν πίστη καὶ τὴν ἀγάπη του πρὸς τὴν Ἁγία μας Ἐκκλησία.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΔΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΤΟΜΑΤΙΚΗ ΥΓΕΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΟΥ ΑΛΙΒΕΡΙΟΥ

Ὁ Ὀδοντιατρικὸς Σύλλογος Μαγνησίας, μετὰ ἀπὸ πρόταση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου καὶ σὲ συνεργασία μὲ τὸν Ὀδοντιατρικὸ Σύλλογο Πειραιᾶ καὶ τὸ «Χαμόγελο τοῦ Παιδιοῦ», πραγματοποιοῖσε (3/5) ἐθελοντικὸ ὀδοντιατρικὸ ἔλεγχο σὲ παιδιὰ καὶ ἐνήλικες τῆς περιοχῆς τοῦ Ἀλιβερίου. Στὸ κῶρο τῆς ἐξέτασης βρέθηκε ὁ Σεβασμιώτατος,

ὁ ὁποῖος σὲ δῆλωσή του τόνισε ὅτι: «Ὅπως ξέρετε ἐδῶ στὸ Ἀλιβέρι, ἔχουμε ἀναπτύξει μία δράση. Ἐκίνησε μὲ τὸν Ἀθλητικὸ Σύλλογο «ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ», μὲ τὴν Ποδοσφαιρικὴ ὁμάδα καὶ μὲ τὴν Ἀκαδημία τῶν παιδιῶν. Ἐχουμε μία θαυμάσια συνεργασία μὲ τὸ 10ο Δημοτικὸ Σχολεῖο. Ἐξασφαλίσαμε τὸ πρωινὸ τους μὲ τὸ πρόγραμμα πού ἔρχεται ἀπὸ μία Μ.Κ.Ο. ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ αὐτὴ τὴν φορά σὲ συνεργασία οἱ Ὀδοντιατρικοὶ Σύλλογοι Πειραιᾶ καὶ Βόλου ἔφεραν τὸ «Χαμόγελο τοῦ Παιδιοῦ» γιὰ νὰ ὑλοποιήσουν ἕνα πρόγραμμα στοματικῆς ὑγιεινῆς στὰ παιδιὰ τοῦ Ἀλιβερίου καὶ σὲ ὅποιον ἄλλον, βεβαίως, θέλει νὰ ἔχει αὐτὴ τὴν δυνατότητα. Εἰλικρινά, μὲ ἐνθουσιασμό τὸ εἶδαν ἐδῶ στὸ σχολεῖο τὰ παιδιὰ. Ἐκατοντάδες ἄνθρωποι πέρασαν σήμερα καὶ πιστεύω ὅτι τὸ πρόγραμμα θὰ ἔχει καὶ καλὴ συνέχεια...»

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΚΟΜΟΤΗΝΗ ΚΑΙ ΣΤΑ ΤΡΙΚΑΛΑ

Στὴν Κομοτηνὴ καὶ τὰ Τρίκαλα βρέθηκε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, προσκεκλημένος τῶν οἰκείων Σεβ. Μητροπολιτῶν. Συγκεκριμένα, ὁ Σεβασμιώτατος συνεδόρασε μετὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σερβίων & Κοζάνης κ. Παύλου καὶ τοῦ ἐπικώριου Μητροπολίτου Μαρωναςίας & Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος, τὰ Ἐλευθέρια τῆς πόλεως τῆς Κομοτηνῆς, τὸ δὴμέρο 13-14/5, ἐνῶ προεξῆρχε τῶν λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων. Τὸ δὴμέρο 17-18/5, ὁ Σεβασμιώτατος, προσκεκλημένος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Ἀλεξίου, συμμετεῖχε, μαζί μέ τόν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Σαλῶνων κ. Ἀντώνιο, στίς ἐορταστικές ἐκδηλώσεις πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Βησσαρίωνος, πολιούχου τῆς πόλεως τῶν Τρικάλων. Ὁ Σεβασμιώτατος προεξῆρχε καὶ μίλησε στὴν Πανηγυρική Θεία Λειτουργία.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΕΡΓΑΜΟΥ κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΟΡΤΑΣΕ ΤΑ ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΣΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΣ

Ἀρχιερατικὸ Συλλεiturγο τελέστηκε (8/5) στὸν Ἱερό Ναὸ Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Σέσκλου, ὅπου τιμᾶται μεγαλοπρεπῶς ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Στὴ Θεία Λειτουργία προέστη ὁ εορτάζων Σεβ. Μητροπολίτης Περγάμου κ. Ἰωάννης, τὸν ὁποῖον πλαισίωσε ὁ οἰκείος Ποιμενάρχης κ. Ἰγνάτιος, παρῶσις πλήθους πιστῶν. Προσφωνώντας τὸν Σεβ. Περγάμου ὁ κ. Ἰγνάτιος, τὸν χαρακτήρισε ὡς «τὸν σημαντικότερο Θεολόγο τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στὴν ἐποχὴ μας». Ἀπὸ τὴ μεριά του ὁ Σεβ. κ. Ἰωάννης ἐξέφρασε τὴ χαρὰ του γιὰ τὴν ἐκ νέου παρουσία του στὴν Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος, τὴν ὁποία χαρακτήρισε «ὑπόδειγμα Τοπικῆς Ἐκκλησίας γιὰ ὅλη τὴν Ὁρθοδοξία». Στὴ συνέχεια ἀναφέρθηκε στὸν Εὐαγγελιστὴ Ἰωάννη, ἐπισημαίνοντας ὅτι «εἶναι ὁ κατεξοχὴν Θεολόγος, ὁ πρῶτος πού πήρε αὐτὸν τὸν τίτλο τοῦ Θεολόγου... διότι αὐτὸς μᾶς ἀπεκάλυψε τὰ μυστήρια τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ, τί

εἶναι ὁ Θεὸς μέσα στὴν ἴδια Του τὴν ὕπαρξη...» Ἀκολουθῶς ὁ Σεβ. Περγάμου τόνισε ὅτι «ὁ ἰδιαίτερος σύνδεσμος τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου μέ τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ εἶναι καὶ ὁ τρόπος μέ τὸν ὁποῖο καὶ ἐμεῖς μπορούμε νά

συνδεθοῦμε μέ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Καὶ αὐτὸ μᾶς ὁδηγεῖ σὲ ἕνα ἄλλο μεγάλο μυστήριο, ὅτι ὁ Θεὸς τὴν ἀγάπη Του δέν τὴν ἔδειξε ἀπλῶς σάν ἕνα συναίσθημα, ἀλλὰ τὴν ἔδειξε συμμετέχοντας στὴ ζωὴ μας σωματικά. Καὶ γι' αὐτὸ μᾶς ἄφησε πίσω Του ὁ Χριστὸς ἕνα Μυστήριο γιὰ νά μπορούμε καὶ ἐμεῖς νά δείχνουμε τὴν ἀγάπη μας πρὸς τὸ Θεό, ὅχι ἀπλῶς μέ τὸ συναίσθημά μας, ἀλλὰ καὶ μέ τὸ ἴδιο τὸ σῶμα μας, νά ἐνούμεθα σωματικά μέ τὸ Θεό. Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας...» Ὁ Σεβ. κ. Ἰωάννης χαρακτήρισε τὸν Ἅγιο Ἰωάννη «Θεολόγο τοῦ Σταυροῦ... Ἐζησε τὸ Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ μέχρι τὴν τελευταία στιγμή. Δέν ἐγκατέλειψε τὸ Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ...». Τὸν χαρακτήρισε ἐπίσης καὶ «Θεολόγο τῆς Παναγίας μας. Καὶ αὐτὸ δέν εἶναι τυχαῖο. Ὁ Κύριος πάνω στὸ Σταυρὸ ἀνέθεσε τὴν μερίμνα καὶ τὴν προστασία τῆς Παναγίας στὸν Ἰωάννη: γύναι, ἰδοὺ ὁ Υἱός σου, καὶ πρὸς τὸν Ἰωάννη: ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Ἔτσι ὁ Ἰωάννης συνδέεται καὶ μέ τὸν κόσμον τῆς Παναγίας. Καὶ τί μᾶς δείχνει αὐτό; Ὅτι ἂν θέλουμε νά συνδεθοῦμε μέ τὸ Χριστὸ δέν ἀρκεῖ ἀπλῶς νά συνδεθοῦμε μέ τὸ Σταυρὸ Του. Πρέπει νά συνδεθοῦμε καὶ μέ τὴν Παναγία μας, κάτι πού διάφοροι αἱρετικοί, Προτεστάντες κ.λπ. τὸ ἔχουν ξεχάσει, ὅτι χωρὶς τὴν Παναγία δέν ὑπάρχει Χριστός...» Τέλος, ὁ Σεβ. κ. Ἰωάννης χαρακτήρισε τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Θεολόγο «Θεολόγο τῶν χαμένων πατριδῶν μας... κάθε φορά πού γιορτάζουμε τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸ Θεολόγο, γιορτάζουμε καὶ ὅλη τὴν Μ. Ἀσία. Γιατί ἐκεῖ ὄχι μόνο δίδαξε, ἀλλὰ ἐκεῖ ἄφησε τὸ τίμιο σῶμα Του. Ἐκεῖ ἐτάφη. Καὶ σὲ μεγάλη ἡλικία, λέει ἡ παράδοση, περιήρχετο τὴ Μ. Ἀσία καὶ ἔλεγε μόνο δύο λέξεις: ἀγαπᾶτε ἀλλήλους...»

ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΛΗΨΗ

Πέντε σπουδαῖα Θεομητορικά Εἰκονίσματα φιλοξένησε ὁ Ἱερός Ναός τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου, κατὰ τὴν Ἀναστάσιμη περίοδο καὶ μέχρι τὴν μεγίστη ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου. Πρόκειται γιὰ τίς Ἱερές καὶ Θαυματουργές Εἰκόνες τῆς Παναγίας Ξενιάς (28/4-3/5), τῆς Παναγίας Τρικεριώτισσας (5-10/5), τῆς Παναγίας Ὁδηγήτριας, ἀπὸ τὴν Ἱερά Μονὴ Σπηλιάς Καρδίτσας (12-17/5), τῆς Παναγίας Ἀρμενιώτισσας, ἀπὸ τὸ ὁμόνυμο προσκύνημα τοῦ Ἀρμενίου Λαρίσης (19-24/5) καὶ τῆς Παναγίας Εἰκονίστριας, ἐφόρου καὶ προστάτιδος τῆς Σκιάθου (26-31/5). Κατὰ τὴ διάρκεια τῶν Θεομητορικῶν Προσκυνημάτων πλῆθος πιστῶν προσῆλθε γιὰ νά ἐκφράσει τὴν ἀγάπη καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη του στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, ἀποδεικνύοντας ἐμφαντικὰ τὸν ἰδιαίτερο καὶ μοναδικὸ σύνδεσμο τοῦ λαοῦ μας πρὸς τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΑΡΧΟΝΤΑΡΙΚΙΟΥ ΣΤΗΝ «ΕΝΟΡΙΑ» ΤΗΣ 111 Π.Μ.

Μία ἐξαιρετικὰ καλαίσθητη αἴθουσα φιλοξενίας, τὸ Ἀρχονταρικό τῆς 111 Π.Μ., πού βρίσκεται παραπλεύρως τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ἐγκαινιάσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος (12/5). Ἡ αἴθουσα

διαμορφώθηκε μέ τὴν προσωπικὴ μερίμνα καὶ ἐργασία τῶν εὐσεβῶν στελεχῶν τῆς Πτέρυγας καὶ φιλοξενεῖ τίς συναντήσεις τῶν ἐκκλησιαζομένων μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία, καθὼς καὶ ἄλλες πνευματικὲς συνάξεις. Στὴν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος εὐχήθηκε ὁ Θεὸς «νά προστατεύει, μέ τοὺς Ἁγίους Ἀγγέλους, τοὺς ἱπτάμενους, νά δίνει σοφία καὶ σύνεση στοὺς τεχνικούς. Ὅλοι μαζί ἀπαρτίζετε τὸ πιὸ ἐκλεκτὸ κομμάτι τῆς πατρίδας μας. Ἐχω πλήρη ἐπίγνωση ὅτι ἀνήκετε στὴν μερίδα τοῦ στρατοῦ μας, τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεών μας πού ἀκόμη καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης προσφέρετε ἥρωες πού θυσιάζονται. Γι' αὐτὸ προσεύχομαι ὁ Θεὸς νά προστατεύει καὶ μάλιστα στίς κρίσιμες τοῦτες περιόδους γιὰ τὴν πατρίδα μας, γιὰ τὴν Εὐρώπη, γιὰ τὸν κόσμον ὁλόκληρο...»

ΠΑΝΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ἔτος 33ο • Ἀρ. Φύλλου 397-398 • Μάιος-Ιούνιος 2014

Εκδότης: Μητροπολίτης Δημητριάδος Ἰγνάτιος

Διευθυντής: Αρχιμανδρίτης Επιφάνιος Οικονόμου

Φιλολογική ἐπιμέλεια: Χρῖστος Δ. Ξενάκης

Υπεύθυνος

κυκλοφορίας: Αρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαϊωάννου

Μηχανογράφηση: Βασιλικὴ Ἀντωνάκη

Εκτύπωση &

Βιβλιοδεσία: ΠΑΛΜΟΣ

Ἰδιοκτησία: Ἱερά Μητρόπολις Δημητριάδος

Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308 • 38001 Βόλος

Τηλέφωνα: 24210 93500 • Fax: 24210 67903

Internet: www.imd.gr

E-mail: press@imd.gr

ΛΑΜΠΡΟΣ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΤΟ ΒΟΛΟ

Μετή συμμετοχή μεγάλου πλήθους πιστών, η Τοπική μας Έκκλησία τίμησε τη μνήμη των Αγίων Βασιλέων και Ίσαποστόλων Κωνσταντίνου και Ελένης. Επίκεντρο του εορτασμού ήταν ο περικαλλής όμώνυμος Ναός της παραλίας του Βόλου, όπου την παραμονή της εορτής τελέστηκε ο Μέγας Πανηγυρικός Έσπερινός, χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος

κ. Ίγνατίου, τον οποίο πλαισίωσε πλειάδα Κληρικών. Μετά το πέρας του Έσπερινού, σχηματίστηκε λιτανευτική πομπή που κατέληξε στο Μνημείο των Ηρώων, όπου τελέστηκε η Άρτοκλασία και ο Σεβασμιώτατος μίλησε επικάιρος στους πιστούς. Αναφέρθηκε κυρίως στο πρόσωπο της Αγίας Ελένης, αναδεικνύοντας το ουσιαστικό έργο που επέτελεσε

στην καρδιά του υιού της Κωνσταντίνου, έργο που καθόρισε την μετέπειτα ζωή και τις αποφάσεις του, που, όπως τόνισε «άλλαξαν τον ρούν της ιστορίας». Τέλος, ο κ. Ίγνατίος αναφέρθηκε στην ένδοξη της Έκκλησίας και της αυτοκρατορίας που εξασφαλίστηκε με συγκεκριμένες αποφάσεις του Μεγάλου Κωνσταντίνου, όπως το Διάταγμα των Μεδιολάνων και η σύγκληση της Α' Οικουμενικής Συνόδου, που αντιμετώπισαν, επίσης, τον επάρατο θρησκευτικό φανατισμό και τόνισε: «υπάρχουν παραδείγματα τραγικού διχασμού και έμφυλου πολέμου. Και θέλω δημόσια να πω ότι αυτά που συμβαίνουν στην Ουκρανία δεν είναι ξαφνισμα, ούτε κάτι που συνέβη από τη μία στιγμή στην άλλη. Δυστυχώς, προηγήθηκε ο θρησκευτικός διχασμός, το σχίσμα και έπληθε και ο έμφυλος. Άς τό έχουμε αυτό πάντοτε υπόψη μας, γιατί όντως η πίστη είναι ένοποιός δύναμη, αλλά αλλοίμονο σε αυτούς που θά δικάσουν και θά καλλιεργήσουν τον θρησκευτικό φανατισμό. Δεν υπάρχει χειρότερο γεγονός και έμπειρία για τον άνθρωπο. Έχουμε χρέος όλοι μας να κρατήσουμε τό λαό μας ένωμένο. Είμαστε υποχρεωμένοι να κάνουμε ό,τι περνάει από τό χέρι μας να μη γονατίσει αυτός ο λαός και πάλι να βαδίσει περήφανα όπως τό πρέπει...» Άνήμερα της εορτής τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος του Σεβ. Μητροπολίτου Βελεστίνου κ. Δαμασκηνού, ο οποίος κήρυξε τον Θείο Λόγο, συλλειτουργούντος του Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ίγνατίου.

ΓΙΟΡΤΗ ΛΗΞΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΤΟΥ ΑΛΜΥΡΟΥ

Με έπιτυχία πραγματοποιήθηκε η Γιορτή Λήξης των Κατηχητικών Σχολείων των Ένοριών της Άρχιερατικής Περιφέρειας Άλμυρου (11/5) στο άμφιθέατρο - σκακιέρα στο δάσος Κουρί. Τά παιδιά των Ένοριών - μέσα από θεατρικά σκέτες, τραγούδια, άφηνήσεις, ζωγραφίες, κ.ά. - με τον παιδικό αυθορμητισμό, τη φαντασία, αλλά και με τη διακριτική καθοδήγηση των κατηχητών τους, κατάφεραν να καθηλώσουν τους θεατές τους και να τους μυσήσουν στο θέμα της Γιορτής. Τήν έκδήλωση έκλεισε

μέ σύντομη προσλαλία ο εκπρόσωπος του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος & Άλμυρου κ. Ίγνατίου, Άρχιμ. Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, ο οποίος συνεχάρη τά παιδιά και τούς κατηχητές για τήν προσπάθειά τους και τό γεγονός ότι με μεγάλη προθυμία συμμετέχουν στις νεανικές δραστηριότητες των Ένοριών τους.

ΔΗΛΩΣΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ Κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΕΛΑΣΣΩΝΟΣ κυρό ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Βαθύτατη θλίψη και όδύνη πολύ προξένωσε στην ψυχή μας τό θλιβερό άκουσμα της προς Κύριον έκδημίας του Μακαριστού και πολυφίλητου αδελφού μας, Μητροπολίτου Έλασσώνος κυρού Βασιλείου, με τον όποιον συμπορευθήκαμε μέσα στην Έκκλησία από τά νεανικά μας χρόνια, με

αδιάκοπη αδελφική άγάπη και έμπιστοσύνη. Η Έκκλησία της Ελλάδος στερείται ίκανού, σοφού και έμπειρου Έλεγχου με σημαντική διακονία και προσφορά σε Συνοδικές Έπιτροπές και σε Συνοδικά Όργανά της, ιδιαίτερας δέ

στην ευαίσθητη και υπεύθυνη θέση του Προέδρου της ΕΚΥΟ. Η περιοχή της Θεσσαλίας μας στερείται ενός εργατικού, δυναμικού και φιλοπρόδου Έπισκόπου, που επί είκοσι, περίπου, συναπτά έτη έποίμανε τήν ιστορική Μητρόπολη Έλασσώνος, ανακαινίζοντας και επανδρώνοντας τής Έρεές Μονές και αναπτύσσοντας ένα πολυποικίλο και πολύπλευρο ιεραποστολικό, κοινωνικό και φιλανθρωπικό έργο. Ένώνουμε όλοι μαζί, ο Έπίσκοπος, ο Έλεγχος Κληρός και ο ευλογημένος λαός της Τοπικής Έκκλησίας της Δημητριάδος, τής προσευχής μας προς τον Άναστάνα Κύριο μας, όπως αναπαύσει τήν ψυχή του Μακαριστού αδελφού και συλλειτουργού μας Βασιλείου εν σκηνάις δικαίων και εν χώρα ζώντων.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ «ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ»

Τό στρατόπεδο «Γεωργούλα» επισκέφθηκε (20/5) ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ίγνατίος, κατόπιν προσκλήσεως του Δ/κτου της 32ας Ταξιαρχίας Πεζοναυτών Ταξίαρχου κ. Πέτρου Καρλέ. Ο Σεβασμιώτατος τέλεσε τήν ακολουθία του Άγιασμού και μίλησε στους Άξιωματικούς και τούς Όπλίτες, μεταφέροντάς τους τήν άγάπη και τήν έμπιστοσύνη που τρέφει ο λαός μας προς τον Έλληνικό Στρατό. Στο τέλος, προσέφερε ως ευλογία σε όλους τούς παρευρισκόμενους τήν Καινή Διαθήκη (προσφορά της Έλληνικής Βιβλικής Έταιρείας) και τούς προέτρεψε να τήν μελετήσουν για ν' ανακαλύψουν τήν αλήθεια, που είναι ο Χριστός.

ΚΟΥΡΑ ΜΕΓΑΛΟΣΧΗΜΗΣ ΜΟΝΑΧΗΣ ΣΤΟΝ ΤΙΜΙΟ ΠΡΟΔΡΟΜΟ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Τήν Λαμπροέμπτη, στην Έλερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Άνατολής, πραγματοποιήθηκε η μεγαλοσχημία της Μοναχής Θεοκλήτης, από τον Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Ίγνατίο. Πρίν τρία χρόνια η αδελφή μας ως «Κλάρα» από τήν

Άμερική, κατηχήθηκε και βαπτίστηκε «Φωτεινή». Πρίν ένα χρόνο, Λαμπροτρίτη, με τη ρασοφορία της ξεκίνησε τον μοναστικό της άγωνα, σαν Θεοκλήτη μοναχή. Και πλέον, μέσα στον άγωνα της ιδιαίτερης επίσκεψης του Θεού, με τήν άδυναμία στο σώμα, σαν μεγαλόσχημη μοναχή, ζητάει τής ευχές και τής προσευχής όλων μας, για μία αναστάσιμη πορεία και θεία βιώματα ταπεινώσης και ύπομνης... Η Ηγουμένη Μοναχή Θεοδέκτη, όλες οι αδελφές της και κάθε ένας, που έφτασε έστω για λίγο κοντά της, βροντοφωνούν «ΆΣΙΑ».

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΟ 11ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ ΝΕΦΡΟΛΟΓΙΑΣ

Στό 11ο Πανελλήνιο Συνέδριο Νοσηλευτών Νεφρολογίας, που διοργανώσε (6-9/6) η Έλληνική Νεφρολογική Έταιρεία Νοσηλευτών στην Πορταριά, μίλησε ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ίγνάτιος, με θέμα «Νεφρολογική Νοσηλευτική: Καλλιεργώντας την υπομονή, ανασταίνοντας την ελπίδα». «Ο Σεβασμιώτατος έπεσήμανε, μεταξύ άλλων, πόσο σπουδαίο είναι να καλλιεργεί ο νοσηλευτής την ελπίδα και να κρατά την ψυχή του ασθενούς ζεστή: «Πρόκειται για μία συνοδοιπορία αγάπης στην άτραπό της δοκιμασίας τους, επίπονη μέν, αλλά μοναδική. Πρόκειται για στόχο πολύ ύψηλο, με ανταμοιβή, όμως, ανεκτίμητη, καθώς όσο προσφέρει και αναλώνεται κανείς για τόν συνάνθρωπό του, τόσο πλουτίζει ο ίδιος και ωριμάζει... Γι' αυτό και η προσέγγιση του ασθενούς πρέπει να γίνεται με κινήσεις λεπτές και διακριτικές, με βήματα μεθοδικά, κυρίως, όμως, με αγάπη...». Στη συνέχεια, τόνισε πως «τό επόμενο βήμα είναι η ουσιαστική παρουσία σας και συμμετοχή σας στα προβλήματά τους, η διαβεβαίωσή σας ότι θά είστε σέ κάθε περίπτωση στο πλευρό τους. Αυτό για να γίνει, προϋποθέτει νοοτροπία όχι μισθωτού επαγγελματία υγείας, αλλά έθελοντού στο φρόνημα και λειτουργού στή συμπεριφορά. Προϋποθέτει βαθειά έσωτερική διάθεση θυσίας και προσφοράς, υπομονής και άντοχης, ανεκτικότητας και συχωρητικότητας...» Ο κ. Ίγνάτιος επέμεινε στή σημασία της ελπίδας στην καρδιά του ασθενούς, που «ένισχύεται άκόμη περισσότερο όταν τόν καλούμε να αναλογιστεί τις ασύλληπτες μελλοντικές προοπτικές, τις αναμενόμενες εξαιρετικά έλπιδοφόρες εξελίξεις και στή τεχνικά μέσα και στην άπολεσματικότητα τους...». Σημείωσε, όμως, ότι υπάρχει και «μία άλλη πηγή, από όπου μπορεί να άντληθεί υπομονή και μόνιμη ελπίδα. Πρόκειται για την όρθοδοξη χριστιανική θεώρηση των πραγμάτων, υπό τό πρίσμα της οποίας τά ποικίλα προβλήματα και οί δοκιμασίες του ανθρώπου όχι μόνο άπλουστεύονται και εκφυλίζονται, αλλά και μεταλλάσσονται: οί θλίψεις σέ παρηγοριά, ή άπόγνωση σέ ελπίδα, ό πόνος σέ χαρά, ό σταυρός σέ άνάσταση... Έδώ ή υπομονή προσλαμβάνει μία νέα προοπτική. Είναι ή μυστική προσδοκία της άποκάλυψης του Θεού στή ζωή μας, της φανέρωσής Του σέ κώρους, χρόνους και συνθήκες που δέν συνηγορεί ή λογική και ή φύση μας. Είναι ή έλπιδοφόρα άναμονή της μεταμόρφωσης της δοκιμασίας σέ θεϊκή εύλογία. Μας βοηθά, δηλ. να διακρίνουμε πίσω από τά επώδυνα περιστατικά, πίσω από τις δυσκολίες της ασθένειας την ταυτότητά τους, τό λόγο τους, τό μυστικό τους, που δέν είναι παρά ή παιδαγωγία του Θεού Πατέρα...». Ο κ. Ίγνάτιος κατέληξε έπισημαίνοντας την άποκάλυψη που μπορεί να συμβεί στην καρδιά του ανθρώπου, μέσα στο καμίνι του πόνου και της ασθένειας: «Γιά όσους δέν γνωρίζουν τόν Θεό, ή ευκαιρία είναι να Τόν ανακαλύψουν. Είναι αλήθεια ότι τό μεγαλειό του έναστρου ούρανού δέν μπορεί να τό άντληθφεί κανείς παρά μόνο πύ νύχτα. Έτσι και τόν Θεό. Τόν ανακαλύπτει εύκολότερα ό άνθρωπος όταν βρίσκεται μέσα στο σκοτάδι του πόνου και της άπόγνωσης. Η όδύνη της ασθένειας μπορεί να τόν ξαφνιάζει, παράλληλα, όμως, του άποκαλύπτει μία άγνωσμένη διέξοδο, του φωτίζει τόν δρόμο προς τόν Θεό...»

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Έξι καινούργια άλεξίσφαιρα γιλέκα προσέφερε ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνάτιος στην Άστυνομική Δ/νση Μαγνησίας(6/6), καλύπτοντας επείγουσες άνάγκες του προσωπικού. Στην τελετή έδωσαν τό παρών ό Δ/ντής Ταξίαρχος Νικόλαος Γιαννέλος, ό Δ/ντής Άσφαλείας Μαγνησίας Άστυνομικός Ύποδιευθυντής κ. Βασίλειος Καραϊσκος, Άξιωματικοί, Ύπαξιωματικοί και τό πολιτικό προσωπικό της Άστυνομικής Δ/νσεως. Τέλεσε την ακολουθία του Άγιασμού παρουσία του. Μετά τόν Άγιασμό, ό Σεβασμιώτατος παρέδωσε τά άλεξίσφαιρα γιλέκα, ενώ ό κ. Γιαννέλος, του άπένευσε τιμητική πλάκατα, τονίζοντας την ευγνωμοσύνη όλων των ανθρώπων της Άστυνομικής Δ/νσης Μαγνησίας προς τό

πρόσωπό του και αίτούμενος την εύλογία και τις προσευχές του. Σέ δηλώσεις του ό Σεβασμιώτατος, μεταξύ άλλων, τόνισε: «Όπως ξέρετε ζούμε παράξενα γεγονότα στην έποχή μας. Αυτό που παλαιότερα δέ θά τό σκεφτόμασταν καν, σήμερα γίνεται μία άνάγκη. Μάθαμε ότι υπήρχε ένα έλλειμμα έξι (6) άλεξίσφαιρων γιλέκων για τούς άνδρες της Άσφαλείας στο Βόλο. Άνταποκριθήκαμε άμεσα στο αίτημα... Κατανοούμε πλήρως τό πρόβλημα. Ευχόμαστε να είναι άκρείαστα και ό Θεός να φυλάει τούς άνδρες της Άσφαλείας. Άλλά, εάν και ένας άνθρωπος, γλιτώσει πύ ζωή του ή τόν τραυματισμό του από αυτό τό δώρο τό δικό μας, για μένα είναι ή μεγαλύτερη φιλανθρωπία για όλους μας. Τό κάνουμε μέ την καρδιά μας. Άπό τό ύστέρημά μας. Άλλά νομίζω ότι άξίζει τόν κόπο... Είναι ένστολοι και αυτοί όπως και έμεις και τό να είσαι ένστολος αυτή την έποχή δέν είναι τό εύκολότερο και τό πιο άνώδυνο. Έτσι, λοιπόν, θά συνεργούμε πάντοτε προς τό κοινό όφελος, για να νοιώθει ό λαός μας ασφαλής, για να ζούμε πύ συνοχή του λαού μας και κυρίως οί άνδρες που υπηρετούν αυτό τό λαό να έχουν πύ μεγαλύτερη δυνατή ασφάλεια».

e-σπουδή μια μοναδική καινοτομία!

Η e-σπουδή (www.imdlibrary.gr) είναι ή 1η Παγκοσμίως Όρθόδοξη Θεολογική Ψηφιακή Βιβλιοθήκη, μέ ελεύθερη πρόσβαση σέ βιβλία, έπιστημονικά θεολογικά περιοδικά, συλλογικούς τόμους και έπετηρίδες, μονογραφίες και θεολογικά δοκίμια. Είναι εύκολα και έντελώς δωρεάν προσβάσιμα από όπουδήποτε! Η e-σπουδή προσφέρει γνώση, βιβλία τελευταίας κυκλοφορίας, κείμενα θεολογικού ενδιαφέροντος και όχι μόνο!

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΘΕΟΛΟΓΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

www.imdlibrary.gr

Νά διατηρήσουμε ἐνεργό τό πνεῦμα τῶν Ἱερῶν Κανόνων

Ενα συνέδριο μέ θέμα «Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας καί σύγχρονες προκλήσεις», πού πραγματοποιήθηκε πρῖν λίγες μέρες στόν Βόλο, μέ πρωτοβουλία τῆς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, ἔφερε στήν ἐπιφάνεια τήν διαρκή ἀγωνία τῆς Ἐκκλησίας νά προσφέρει μέ τρόπο κατανοητό καί ἀποτελεσματικό τους θησαυρούς τῆς παράδοσής της στόν σύγχρονο ἄνθρωπο.

Τό ἐγχείρημα φαίνεται νά εἶναι δυσκολότατο καί ἀποτελεῖ πρόκληση, τῆς ὁποίας ἡ ἀπάντηση, ὄχι μόνο στόν λόγο ἀλλά καί στήν πράξη, θά καθορίσει τή θέση τῆς Ἐκκλησίας στή σύγχρονη κοινωνία. Τό ἐρώτημα εἶναι καίριο: Πῶς θά κατορθώσει ὁ ἐκκλησιαστικός λόγος, προερχόμενος ἀπό μία ἱστορική διαδρομή δύο χιλιετιῶν, νά ἀνταποκριθεῖ στίς ἀνάγκες καί τήν ἀγωνία μίας κοινωνίας, ἡ ὁποία μεταλλάσσεται μέ ραγδαίους ρυθμούς; Πῶς, προβλήματα πρωτόγνωρα καί συνθῆκες ἄγνωστες μέχρι πρόσφατα, ὅπως οἱ ἀνοικτές κοινωνίες μέ τήν ἀνάμιξη ἐθνικῶν, πολιτιστικῶν καί θρησκευτικῶν στοιχείων, οἱ ἐκρηκτικές κοινωνικές ἀνισότητες, τά οἰκολογικά προβλήματα, οἱ σχέσεις Ἐκκλησίας καί Πολιτείας, τό γκρέμισμα ἀρχῶν καί ἀξιῶν, πού ἐπί αἰῶνες διατηροῦσαν μία στοιχειώδη κοινωνική ἰσορροπία καί ἐνότητα, θά βροῦν στήν Ὁρθόδοξη παράδοση ἐναλλακτικές καί ρεαλιστικές διεξόδους;

Στά ἐρωτήματα αὐτά, ὑπάρχει μία καί ἄρχα εὐκόλη ἀπάντηση: Ἡ ἐναρμόνιση τῆς ζωῆς μέ τή διδασκαλία καί ἰδίως μέ τό παράδειγμα τοῦ Χριστοῦ, στά βήματα τῶν Πατέρων καί τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας, προστατεύει τόν ἐκκλησιαστικό λόγο ἀπό τόν κίνδυνο νά ἀγεται καί νά φέρεται ἀπό τίς διαρκῶς ἐναλλασσόμενες περιστάσεις. Μέ ἄλλα λόγια, ἡ ἀγιότητα εἶναι ἡ διαρκῶς παρούσα καί διαρκῶς σύγχρονη πρόταση ζωῆς, ἱστορική καί συγχρόνως σύγχρονη, παραδοσιακή καί συγχρόνως διαχρονική, πού ἀνοίγει διαρκῶς περάσματα πρὸς τό μόνιμο καί τό αἰώνιο. Μέσα σέ αὐτό τό παλιό, οἱ κανόνες τῆς Ἐκκλησίας ὀριοθετοῦν ἕναν δρόμο ἀσφαλῆ γιά ὅσους τόν βαδίζουν, ἀλλά καί λυτρωτικό γιά τόν κόσμο τῆς κάθε ἱστορικής στιγμῆς.

Τό ἀναμφισβήτητο αὐτό γεγονός, ὅμως, δέν ἀπαλλάσσει τήν Ἐκκλησία, καί τόν καθένα μᾶς ξεχωριστά, νά ἀναλάβουμε τό βαρῦ ἄλλα καί κρίσιμο καθῆκον νά διατηρήσουμε ἐνεργό τό πνεῦμα τῶν Ἱερῶν κανόνων, προσαρμόζοντάς το συγχρόνως στίς ποικίλες καί ὀξύτερες σημερινές ἀνάγκες. Ὅσο οἱ καιροί ἀπαιτοῦν ἄσκηση ψυχῆς καί πνευματικό κό-

πο, προκειμένου τό λυχνάρι τῆς ἀγιότητας νά μὴν σβῆσει, ἄλλο τόσο ἀπαιτεῖται κόπος σωματικός καί νοητικός, ὥστε τό λυχνάρι αὐτό νά μὴν κρυφτεῖ κάτω ἀπό τόν μόδιο τῆς αὐτάρκειας καί τῆς στεῖρας προσκόλλησης στό παρελθόν, ἀλλά νά μπορεῖ κάθε στιγμή νά σκορπίζει ἀπλόχερα τό φῶς του, ἀκόμη καί στίς πῶ σκοτεινές γωνίες τοῦ σύγχρονου κόσμου. Αὐτή ἡ διαδικασία ἄλλωστε μπορεῖ νά περιλαμβάνει καί ἀποτελέσματα εὐεργετικά καί γιά τήν ἴδια τήν Ἐκκλησία, ὅπως ἡ ἀπαλλαγὴ θεμελιωδῶν πηγῶν τῆς Ὁρθόδοξης παράδοσης, μεταξύ τῶν ὁποίων καί τό Πηδάλιο τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου, ἀπό νόθα κείμενα καί αὐθαίρετες προσθήκες, ὅπως ἀνέδειξε ἡ πρόσφατη ἐπιστημονική ἐρευνα.

Τέτοιου εἶδους ἐπιστημάνσεις, καθὼς καί ἡ εὐρύτερη προβληματική πού ἀναπτύχθηκε, καθιστοῦν τό ἐν λόγω συνέδριο πρωτοποριακό, ἐνῶ δημιουργοῦνται βάσιμες προσδοκίες, πῶς ἡ προσπάθεια αὐτή θά ἔχει συνέχεια. Οἱ ὀφέλειες ἀπό ἀνάλογες πρωτοβουλίες στό μέλλον θά εἶναι πολλαπλές: Πρῶτον, θά δοθεῖ στήν Ἐκκλησία ἡ δυνατότητα νά ἔρθει σέ ἐπαφή μέ τήν αὐθεντική της παράδοση καί νά διακρίνει τό διαχρονικό ἀπό τό ἱστορικό, γεγονός πού θά τῆς ἀνοίξει τόν δρόμο μίας πῶ δυναμικῆς σχέσης μέ τό «σήμερα». Κατά δεύτερον, ἡ ποιμαντική της δράση θά ἀπελευθερωθεῖ ἀπό στοιχεῖα πού δημιούργησαν ἰδιαίτερες κοινωνικές καί ἱστορικές συνθῆκες, ριζικά διαφορετικές ἀπό τίς τωρινές,

καί θά καταφέρει νά ἀπαντήσει μέ ἀποτελεσματικότερο τρόπο σέ ἐντελῶς καινούργιες πνευματικές ἀνάγκες καί ἐρωτήματα.

Πέραν ὅλων, ὅμως, κάθε τέτοια σοβαρή μελέτη καί ἐρευνα τῶν πηγῶν, ἀλλά καί τοῦ αὐθεντικοῦ ἥθους τῆς Ἐκκλησίας, πρέπει κυρίως νά προέλθει ἀπό μία θερμή καί διαρκή ἐπιθυμία διακονίας τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου. Πρωτοβουλίες τέτοιου εἶδους συμβάλλουν στήν ἀναθέρμανση τοῦ πνεύματος καί τοῦ χαρακτήρα τῆς ἀποστολῆς ὅλων μας ὡς χριστιανῶν, πιστῶν στήν ἐντολή τοῦ Χριστοῦ:

«Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη» (Ματθ. 28, 19)

Σ' αὐτή τή διαρκή ἐξοδο πρὸς τόν κόσμο, πρέπει νά ἐξοπλιστοῦμε μέ ἐπάρκεια ἥθους, περίσσευμα ἀγάπης, ἐτοιμότητα διαλόγου, πνευματική καλλιέργεια, θεολογική αὐθεντικότητα, ἐπιστημονική κατάρτιση, ἀλλά καί λόγο κατανοητό καί σύγχρονο, ἱκανό νά πείσει καί νά ἐμπνεύσει. ●